

INTELLIGENCE REPORT

INTELLIGENCE REPORT

NOTE: Reproduction of this document in whole or in part is prohibited, if secret or top secret, except with permission of the issuing office. All requests for authority to reproduce will be directed to the Assistant Chief of Staff or Intelligence, Department of the Army.

DEPARTMENT OF THE ARMY

NOTE: This document contains information affecting the national defense of the United States within the meaning of the espionage laws, Title 18, U.S.C., Secs. 793 and 794, the transmission or revelation of which in any manner to an unauthorized person is prohibited by law.

(Classification)
UNCLASSIFIED

COUNTRY **RUMANIA**

REPORT

STAT

SUBJECT **Timisoara Street Guide and Bulgarian Army Handbook**

DATE OF REPORT **11 Nov 59**

NO. OF PAGES **One**

DATE OF INFO

REFERENCES

STAT

PLACE & DATE ACQ.
EVALUATION
SOURCE

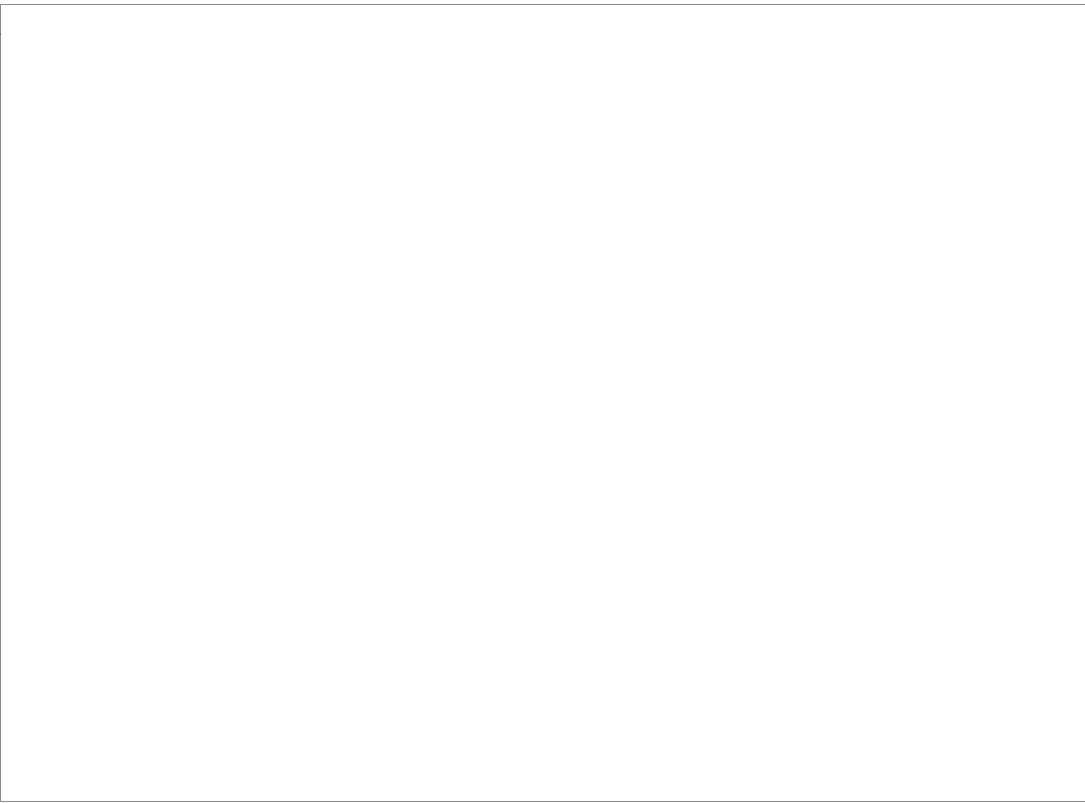
FROM
PREPARED BY
R-SERIES NO.

SUMMARY (UNCLASSIFIED) Transmitted herewith are three (3) copies of GHIDUL ORASULUI TIMISOARA, cu Indicatorul Alfabetic Al Strazilor, 1959, a guide of the streets of Timisoara, Rumania, and one (1) copy of ARMATA POPULARA BULGARA, Bulgarian Army Handbook.

STAT

2 Incls

- 1. GHIDUL ORASULUI TIMISOARA (3)
- 2. ARMATA POPULARA BULGARA (1)

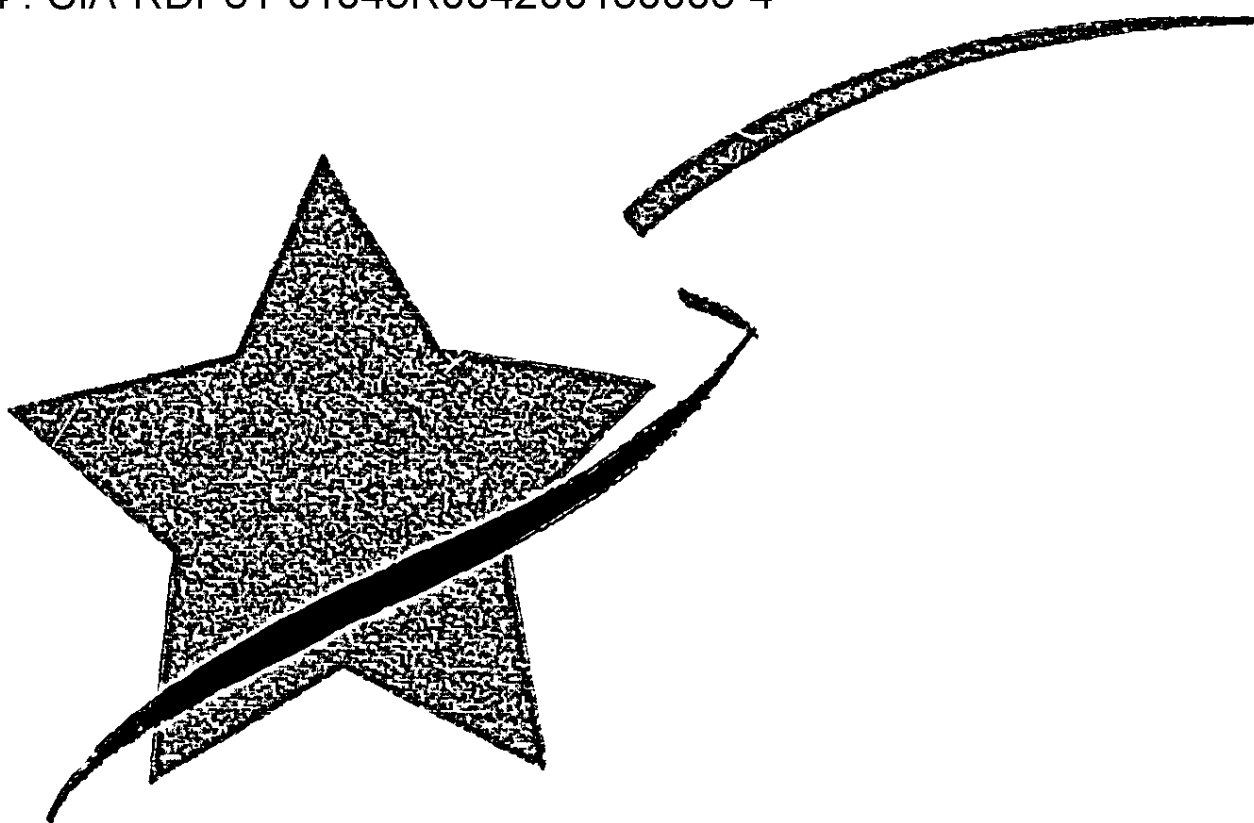

(Classification)
UNCLASSIFIED

STAT

INTELLIGENCE REPORT

INTELLIGENCE REPORT

ARMATA
POPULARĂ
BULGARĂ

EDITURA MILITARĂ
A MINISTERULUI FORTELOR ARMATE ALE R. P. R.

Colonel PETĂR DANAILOV și Lt-Colonel M. MARKOV

ARMATA POPULARĂ BULGARĂ

Traducere de :
Colonel Eugen Bantea și Nicolae Stoian

EDITURA MILITARĂ
A MINISTERULUI FORTELOR ARMATE ALE R.P.R.
— București 1959 —

CUPRINS

	Pag.
1. Făurirea Armatei Populare Bulgare	3
2. Armata Populară Bulgară în perioada Războiului pentru Apărarea Patriei și în primii ani de după război (1944—1947)	20
3. Intărirea Armatei Populare ca armată de tip nou, socialist	40
4. De strajă păcii și securității patriei noastre socialiste	52

Redactor responsabil: Potop Alexandru
 Tehnoredactor: Mihăilescu Dumitru   Corector: Grecu Aurelia
 Dat la cules . 25.18.59   Bun de tipar: 18.09.59
 Hirtie cărți școlare de 65 gr./mp, format: 700×1000/32
 B312   Coll tipar: 2/4   c. 3212
 I. C. P.   M. P. A.

I. FĂURIREA ARMATEI POPULARE BULGARE

Marxism-leninismul ne învață că clasele exploatoare guvernante nu renunță la putere de bunăvoie, fără a fi silite prin forță. Experiența istoriei arată că pentru a înfăptui revoluția, proletariatul și partidul său de avangardă — Partidul Comunist — trebuie să dispună de o forță armată. Forța armată este necesară proletariatului nu numai pentru doborîrea burgheziei de la putere¹, ci și pentru consolidarea puterii noi, pentru apărarea cuceririlor revoluției, pentru construirea societății socialiste.

V. I. Lenin a elaborat teoria posibilității victoriei revoluției socialiste la început într-o singură țară sau în câteva țări. El a arătat că crearea și existența statului socialist va da naștere nu numai la fric-

¹ Intrucît în broșura de față autorii și-au propus să examineze diferitele probleme legate numai de procesul de făurire și întărire a Armatei Populare Bulgare, ei au avut în vedere, în primul rînd, condițiile concrete în care s-a desfășurat insurecția în Bulgaria, de aceea nici nu menționează aci posibilitatea de a se folosi calea neviolentă pentru trecerea la socialism, mai ales că în situația dată și în perioada respectivă, această posibilitate nu exista încă. — Nota trad.

țiuni, ci și la tendința directă a burgheziei din celelalte țări de a-l zdrobi. Pentru ca victoria revoluției să fie trainică, ea trebuie să știe să se apere¹.

Această concluzie leninistă a fost confirmată în mod strălucit de dezvoltarea istorică a Statului Sovietic, de întreaga experiență a creării și întăririi țărilor democrat-populare. Aceeași concluzie este confirmată și de războiul purtat de imperialiștii americani și vasalii lor împotriva Republicii Populare Democratice Coreene, de rebeliunea contrarevoluționară din Republica Populară Ungară, de unelțirile continue ale forțelor reacționare răsturnate de la putere din celelalte țări ale lagărului socialist, de încercările acestor forțe de a restaura dominația capitalismului.

Partidul Comunist Bulgar, însușindu-și în mod creator teoria marxist-leninistă a revoluției socialiste și trăgând învățăminte din propria sa experiență, a creat, începând cu 9 Septembrie 1944, Armata Populară Bulgară — brațul înarmat al puterii democrat-populare și cheazășia de nădejde a securității patriei noastre socialiste.

Armata Populară Bulgară își află rădăcinile istorice în luptele revoluționare ale clasei muncitoare și ale oamenilor muncii de la noi, dure sub conducerea P.C.B., împotriva monarho-fascismului, pentru puterea populară.

Inceputurile Armatei noastre Populare își au originea în grupele și detașamentele de luptă constituite încă în timpul primei insurecții antifasciste din lume — insurecția din septembrie 1923. 23 sep-

¹ Vezi V. I. Lenin, Opere vol. 23, E.P.L.P., 1953, pag. 70

Lupta de la Boicinovți din timpul insurecției de la 23 septembrie 1923
După un tablou de pictorul D. Panaiotov

tembric — ziua declanșării insurecției — este o dată luminoasă în istoria poporului bulgar. Printr-un Decret al Prezidiului Adunării Populare a R. P. Bulgaria, această dată istorică a fost proclamată ca zi a Armatei Populare Bulgare.

Insurecția din septembrie, deși nu a fost încununată de succes, a călit partidul, a îmbogățit experiența lui politică și militară, i-a dat posibilitatea s. tragă învățăminte prețioase în lupta contra fascismului. Acest lucru a ieșit în evidență mai târziu, îndeosebi în perioada luptei împotriva ocupanților hitleriști și a slugoilor lor din Bulgaria — în anii 1941—1944. În această perioadă, partidul a acumulat o prețioasă experiență în conducerea luptei armate împotriva fascismului.

Încă din prima zi a criminalei agresiuni hitleriste împotriva Uniunii Sovietice, Partidul Comunist Bulgar a legat lupta poporului nostru împotriva fascismului de marea luptă de eliberare dusă de poporul sovietic.

La 22 iunie 1941, Comitetul Central al partidului a chemat poporul bulgar la luptă hotărâtă împotriva fascismului. Numai la două zile după aceasta, Biroul Politic a elaborat un plan al luptei armate. La 26 iunie, a fost creat primul detașament de partizani, avînd în frunte pe un membru al C.C. al partidului, Nikola Parapunov, iar curînd după aceasta au fost organizate zeci de alte detașamente de partizani și grupuri de luptă.

Începînd din anul 1943, mișcarea de partizani din Bulgaria, condusă de P.C.B., a luat o mare amploare, ceea ce a dus la organizarea unei Armate Populare de Eliberare Insurecționale. Organizarea Armatei Populare de Eliberare Insurecționale repre-

Poporul înfîmpină cu entuziasm pe glorioșii partizani — biruitori în lupta împotriva fasciștilor.

zintă o etapă superioară în lupta partidului pentru făurirea unei armate revoluționare.

La începutul anului 1944, în Bulgaria existau aproape 20.000 partizani, organizați în 11 brigăzi și 51 detașamente de partizani, 10.000 participanți la grupurile de luptă, peste 200.000 de simpatizanți și susținători activi ai mișcării de partizani. Aceasta arată că la noi în țară luase ființă o puternică forță armată revoluționară, cu o organizare militară bine încheată. Meritul cel mai mare al mișcării de partizani a constat în faptul că ea a permis partidului să acumuleze o bogată experiență în ceea ce privește făurirea unei forțe armate a proletariatului și a celorlalți oameni ai muncii, să creeze și să călească viitoarele cadre ale Armatei Populare Bulgare.

După înfringerea suferită de armatele hitleriste în luna august 1944 la Iași-Chișinău și după pătrunderea trupelor sovietice în Bulgaria, s-au creat condiții favorabile pentru înfăptuirea cu succes a insurecției armate populare. „Îmbinarea insurecției populare de la 9 Septembrie 1944 — scria Gheorghe Dimitrov — cu înaintarea victorioasă a Armatei Sovietice în Balcani nu numai că a asigurat victoria insurecției, dar i-a și imprimat o forță și un avânt mare“.

Pentru a realiza insurecția de la 9 Septembrie 1944, partidul a știut să folosească toate forțele revoluționare. Alături de Armata Populară de Eliberare Insurecțională, alături de grupurile de luptă și de muncitorii răsculați, la insurecție au participat activ și unități militare. Datorită acestui fapt, rezistența vîrfurilor guvernante a fost repede înfrîntă.

La 9 Septembrie 1944 a fost înfăptuită o cotitură revoluționară hotărîtoare, a avut loc o schimbare radicală în caracterul puterii de stat. În locul puterii monarho-fasciste, a fost instaurată puterea oamenilor muncii, uniți în Frontul Patriei, în cadrul căruia rolul conducător aparține clasei muncitoare și avangardei sale — Partidul Comunist. A fost creat un stat democrat-popular ca formă specifică a dictaturii proletariatului. El a fost creat ca un instrument pentru lichidarea capitalismului, pentru eliberarea treptată a oamenilor muncii de orice exploatare.

Principala particularitate a insurecției populare de la 9 Septembrie, după cum a subliniat Gheorghe Dimitrov, constă în faptul că, deși și-a propus să rezolve nemijlocit sarcini general-democratice, ea a depășit cadrul democrației burgheze și a deschis calea construirii socialismului la noi¹.

Specificul dezvoltării revoluției democrat-populare din țara noastră constă în faptul că dictatura proletariatului a fost instaurată și consolidată nu dintr-o dată, nu brusc, ci treptat, în procesul unei ascuțite lupte de clasă. Acest specific a determinat și caracterul specific al procesului de făurire a Armatei Populare Bulgare și al dezvoltării ei.

Clasicii marxism-leninismului au subliniat în repetate rînduri că fiecare putere de stat, inclusiv puterea revoluționară a proletariatului, se sprijină pe o forță armată. Prin urmare și noua putere revoluționară de la noi, instaurată la 9 Septembrie 1944, avea nevoie de o forță armată proprie, de un braț înarmat, care să apere și să consolideze cuceririle.

¹ Vezi Gheorghe Dimitrov, Opere, vol. 14, ediție bulgară, pag. 271—273.

rile revoluționare ale oamenilor muncii, să apere libertatea și independența statului democrat-popular.

Este de la sine înțeles că vechea armată, care a fost unul din instrumentele principale ale burgheziei bulgare guvernante pentru menținerea regimului capitalist și pentru înfăptuirea țelurilor sale anexioniste, nu putea fi folosită de noua putere revoluționară. V. I. Lenin a arătat că „Cea dintii poruncă a oricărei revoluții victorioase — Marx și Engels au subliniat acest lucru în repetate rânduri — era să zdrobească armata veche, s-o desființeze, s-o înlocuiască cu una nouă”¹.

În țara noastră, armata burgheză n-a fost desființată printr-un decret. Cu toate acestea, la 9 Septembrie ea a încetat de fapt de a mai exista ca instrument al statului burghez. Armata alcătuită în majoritate din oameni ai muncii a început, pentru prima oară în istoria sa, să lupte pentru țeluri cu adevărat drepte. În armată au avut loc schimbări revoluționare; a fost imediat îndepărtată din rândurile ei partea cea mai dușmănoasă, cea mai contrarevoluționară a cadrelor ei de comandă.

În zilele insurecției din Septembrie un rol hotărâtor în schimbarea calitativă a caracterului armatei l-au avut comitetele de soldați, create în unități potrivit indicațiilor și sub conducerea P.C.B. Prin aceste comitete, Partidul Comunist Bulgar s-a situat în fruntea mișcării revoluționare a maselor de soldați, le-a ridicat la luptă pentru o cauză națională dreaptă, a asigurat trecerea deplină sub steagul Frontului Patriei a soldaților și a unei în-

¹ V. I. Lenin. Opere, Vol 28, E.S.P.L.P 1955, pag. 277

semnate părți din cadrele de comandă, în special a celor provenite din rindul ofițerilor de rezervă mobilizați. Comitete de soldați au fost înființate în aproape toate unitățile militare.

Sub conducerea Partidului Comunist Bulgar, comitetele de soldați au izbutit să izoleze cadrele de comandă burgheze de masa soldaților. Indrumați de comitetele din unități, soldații cu stare de spirit revoluționară au reprimat cu forța armelor împotriva elementelor cele mai reacționare din rândurile cadrelor de comandă burgheze, care încercau să împiedice trecerea armatei de partea poporului.

Trecind de partea poporului, a revoluției, masa soldaților a început să tragă la răspundere pe dușmanii poporului pentru faptele lor. Ofițerii din armata burgheză care aveau miinile minjite de singele poporului au fost arestați. Comitetele de soldați s-au bucurat de sprijinul activ al masei militarilor. Aceste comitete au înfăptuit o seamă de măsuri revoluționare în armată, prin care partidul urmărea să înnoiască armata, să facă din ea apărătorul credincios al intereselor oamenilor muncii, al cauzei lui 9 Septembrie.

Pentru a rămâne în funcția pe care o dețineau, aproape toți comandanții, de la cel de grupă sau tun până la cel de regiment, trebuiau să obțină aprobarea soldaților sau a reprezentantului lor — comitetul de soldați.

Comitetele de soldați au arestat pe agenții fasciști descoperiți în rindurile vechilor cadre de comandă și au ales în locul lor comandanți noi, care se bucurau de încrederea maselor de soldați. Aceasta a fost o manifestare a spiritului revoluționar al maselor de soldați, a aspirației lor de a se înco-

lona sub steagul Frontului Patriei, în fruntea căruia se afla Partidul Comunist Bulgar. Transformările revoluționare care s-au efectuat în armată în zilele insurecției armate de la 9 Septembrie au dus la schimbarea radicală a caracterului fostei armate burgheze.

În programul Frontului Patriei, expus la 17 iulie 1942 de Gheorghî Dimitrov, se pune sarcina de a smulge armata din mâinile clicii monarho-fasciste, de a lua măsuri hotărîte pentru ca armata să nu mai fie folosită în scopuri antipopulare și de a asigura ofițerilor, subofițerilor și soldaților drepturi cetățenești depline. În acest program a fost pusă și sarcina democratizării armatei, însă nu prin desființarea totală a vechii armate, precum și sarcina făuririi unei armate noi.

Totuși, insurecția armată populară de la 9 Septembrie, depășind cadrul sarcinilor general-democratice pe care și le propusese, nu s-a putut opri la jumătatea drumului, ci a mers mai departe, zguduind din temelii sistemul capitalist și deschizând calea construirii socialismului. De aceea și în domeniul construcției militare insurecția nu s-a limitat la sarcina democratizării armatei.

Prin răscoala militarilor și trecerea deplină a tuturor unităților militare de partea poporului, prin hotărîrea militarilor de a apăra cu arma în mînă puterea populară instaurată, prin arestarea și înlăturarea elementelor fasciste din corpul de comandă al armatei și alegerea în locul lor a altor ofițeri care se bucurau de încrederea ostașilor, în armata noastră s-a înfăptuit un adînc proces revoluționar, în urma căruia ea a încetat de a mai fi un instru-

ment al statului burghez; acest proces a pus bazele armatei noi, populare.

Specificul procesului de făurire a Armatei Populare Bîlgare a fost determinat de situația concretă internă și internațională. Victoria deplină a insurecției armate de la 9 Septembrie, răscoala militarilor din unități și trecerea lor necondiționată de partea poporului, intrarea Bulgariei în războiul împotriva Germaniei hitleriste și, în special, prezența unităților Armatei Sovietice în țara noastră au permis Partidului Comunist Bulgar și guvernului popular să înceapă construirea armatei noi, populare, fără a fi nevoie de demobilizarea masei soldaților.

Drept schelet organizatoric al Armatei Populare au servit unitățile armatei burgheze vechi. Însă aceste unități au suferit schimbări calitative. Masa soldaților se răsculase, nu mai executa ordinele ofițerilor proveniți din vechea armată, ci îndeplinea numai ordinele date de ofițerii care acționau în spiritul directivelor Frontului Patriei.

În condițiile în care se găsea țara noastră, demobilizarea personalului unităților armatei vechi ar fi fost o măsură greșită și ar fi creat ulterior o seamă de greutăți.

Armata Populară Bulgară nu și-a format inițial efectivele exclusiv din militarii cu stare de spirit revoluționară din vechea armată. În timp ce în vechea armată aveau loc schimbări revoluționare adînci, a fost creată, după indicațiile Partidului, Garda Populară, care ulterior s-a contopit cu Armata Populară, devenind baza ei regeneratoare.

A fost înființată Divizia 1 infanterie de gardă, una din cele mai importante unități ale Gărzii Populare.

În afară de Divizia de gardă, au fost formate batalioane de gardă, în cadrul regimentelor. Din detașamentele de partizani ale zonei a III-a militare-operative, și anume din brigăzile „Benkovski” și „Cepinet” și din detașamentele „Anghel Kăncev” și „Panaiot Hitov” a fost alcătuit în cadrul Regimentului 27 infanterie un batalion de gardă pe 3 companii, cuprinzând peste 460 militari de gardă; după o scurtă perioadă de pregătire, detașamentul a plecat pe front. În afară de batalionul suplimentar al Regimentului 27 infanterie, a fost alcătuit un al doilea batalion de gardă, cuprinzând circa 660 militari de gardă. Două batalioane de gardă au fost formate și în cadrul Regimentului 9 infanterie etc. Au mai fost formate batalioane de gardă în două orașe — Gabrovo și Cerven Breag, deși în aceste orașe nu existau unități militare. Primiriile în rândurile Gărzii Populare au continuat pînă la 15 octombrie 1944.

În cursul anului 1944, în Armata Populară au fost formate subunități de gardă — batalioane sau companii — în cadrul a 30 regimente de infanterie, din totalul de 38 cîte existau în timp de pace, și în cadrul altor unități speciale. În felul acesta, au fost formate 30 batalioane de gardă, 33 companii de gardă independente și 8 baterii de gardă independente adică, în total, 71 batalioane, companii și baterii independente, în cadrul a 47 unități militare și în două orașe. În zilele de după victoria de la 9 Septembrie, în Divizia de infanterie de gardă, în Regimentul de gardă și în celelalte 71 de subunități de gardă, au intrat aproape 40.000 de militari de gardă. Dintre ei, circa 12.000 au participat

la război, iar ceilalți făceau instrucție în garnizoanele din țară.

Procesul de făurire a Armatei Populare Bulgare a început la 9 Septembrie 1944, sub conducerea nemijlocită a Partidului Comunist Bulgar. Armata Populară a fost formată din masele de soldați cu stare de spirit revoluționară din vechea armată și din Garda Populară, care a adus în armată tradițiile revoluționare ale partidului.

Interesele naționale ale țării cereau ca, Armata Populară să fie repede întărită și să ia parte la războiul împotriva Germaniei hitleriste. Intreaga atenție a Partidului Comunist Bulgar și a guvernului era îndreptată spre îndeplinirea acestei sarcini. Toate celelalte probleme și sarcini secundare au fost subordonate acestei mărețe sarcini. „Totul pentru front, totul pentru cucerirea grabnică a victoriei definitive asupra fascismului, asupra criminalilor și stăpînilor de sclavi din Germania!” — așa ne învăța Gheorghi Dimitrov. Sub această lozincă partidul a mobilizat forțele întregului popor.

Pentru întărirea Armatei Populare și transformarea ei într-o forță capabilă de luptă, care să poată acționa cu succes împotriva fasciștilor germani, în luna septembrie 1944 au fost efectuate, sub conducerea partidului, o serie de măsuri.

Întărirea rapidă a armatei și sporirea capacității ei de luptă făceau necesară în această perioadă, drept o condiție importantă, existența unui corp de comandă cărui să i se încredințeze conducerea unităților în luptă. Dar partidul și guvernul nu aveau un astfel de corp de comandă. Vechiului corp de comandă, care era compromis, nu i se putea încredința conducerea unităților.

Încă la 9 Septembrie 1944, guvernul democrat-popular a înlocuit întregul comandament al armatei burgheze: ministrul de război, șeful Marelui Stat Major, inspectorul general al trupelor și inspectorii de arme, comandanții de arme și șefii de servicii. Într-un termen scurt, au fost destituiți toți comandanții de armate, aproape toți comandanții de divizii și de brigăzi, mai mult de jumătate din comandanții regimentelor de infanterie și aproape toți comandanții regimentelor de cavalerie, de artilerie, de geniu și transmisiuni și de artilerie antiaeriană.

Concomitent cu epurarea armatei de elementele fasciste, guvernul a luat măsuri pentru crearea unor cadre de comandă devotate poporului. Primii ofițeri proveniți din rindurile poporului și devotați poporului au intrat în armată imediat după victoria de la 9 Septembrie. Aceștia erau antifasciști, participanți activi la lupta armată din anii 1941—1944 — membri ai comandamentului Armatei Populare de Eliberare Insurecționale (N.O.V.A.), conducători ai zonelor militare-operative, comisari și comandanți de detașamente, brigăzi, batalioane și grupuri etc. cărora guvernul le-a confirmat gradele militare ce le fuseseră acordate, în luna mai 1944, de către comandamentul Armatei Populare de Eliberare Insurecționale. Numărul acestor ofițeri noi, intrați în armată, nu era mare, dar prin devotamentul și hotărârea lor de a apăra din toate puterile și cu toate mijloacele puterea populară, prin munca lor neobosită dusă în mijlocul militarilor, ei au adus o contribuție excepțională la întărirea armatei.

În luna septembrie 1944, au luat ființă comisii de verificare pe lângă comandamentele diviziilor teritoriale, în scopul de a epura pe deplin Armata

Populară de agentura fascistă și de elementele contrarevoluționare.

Una din cele mai importante măsuri luate de Partidul Comunist Bulgar, care a contribuit la întărirea rapidă a armatei, a fost înființarea funcției de ajutor de comandant.

Pentru ca Armata Populară să participe cu succes la război, era necesar să se ducă muncă de lămurire cu masa militaților pentru ridicarea conștiinței lor politice, ca o condiție importantă în vederea ridicării capacității de luptă la nivelul corespunzător. O condiție importantă pentru participarea cu succes a armatei la război era întărirea disciplinei, asigurarea unei ordini regulamentare în unități. Era necesar ca militarii să fie strâns uniți în jurul partidului și guvernului, era necesar să se ducă muncă intensă pentru a se înlătura neîncrederea creată între popor și armată, între vechii ofițeri rămași în armată și soldați.

Necesitatea participării neîntirziate la război a armatei impunea folosirea unei părți a cadrelor militare provenite din armata burgheză; dintre cei de mai sus unii erau ostili puterii populare și înclinați să-și trădeze patria. Această situație dicta crearea în armată a unor condiții care să nu îngăduie ofițerilor ostili puterii populare să trădeze patria și, în același timp, să-i silească să participe la conducerea operațiilor militare.

Partidul Comunist Bulgar a găsit forma potrivită de activitate în armată, care să-i permită să aducă la îndeplinire cu succes sarcinile importante și urgente care-i stăteau în față. În această privință, partidul a folosit și a aplicat în spirit creator experiența Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

in crearea organelor politice și a aparatului politic care in Armata Sovietică au desfășurat și desfășoară munca politico-educativă de masă și munca de partid. Tinind seama de situația concretă internațională și internă, partidul a început să aplice această experiență înființind corpul ajutorilor de comandanți. Acesta a fost organul care a asigurat promovarea politicii partidului in armată.

Problema numirii ajutorilor de comandanți a fost reglementată prin ordinul Ministrului Apărării nr. 352 din 22.IX.1944. Prin acest ordin au fost numiți ajutoari de comandanți la armate, corpuri de armată și in forțele aeriene. In baza aceluiași ordin, s-a precizat și procedura numirii ajutorilor de comandanți la divizii, regimente și batalioane.

Spre sfârșitul lunii septembrie și începutul lunii octombrie 1944, majoritatea ajutorilor de comandanți și-au ocupat funcțiile in care fuseseră numiți. In același timp, partidul a trimis ajutoari de comandanți și la subunitățile suplimentare ale regimentelor mobilizate, la instituțiile militare și la toate instituțiile de învățămînt militar.

La sfârșitul anului 1944, P.C.B. își avea reprezentanți in toate batalioanele, regimentele, diviziile și armatele. in instituțiile militare și in instituțiile de învățămînt ale armatei, precum și in cadrul Comandamentului Suprem. La începutul lunii octombrie 1944, au intrat in armată aproape 450 de ajutoari de comandanți.

Corpul ajutorilor de comandanți a fost creat ca parte integrantă a Armatei Populare. Fără el, partidul și guvernul nu ar fi putut să pregătească in tr-un răstimp atît de scurt armata pentru participarea ei cu succes la război. Înființarea corpului

ajutorilor de comandanți a consolidat definitiv caracterul popular al armatei.

Înființarea corpului ajutorilor de comandanți a fost una din cele mai importante măsuri luate de partid in luna septembrie 1944; această măsură a dus la întărirea rapidă a armatei. In acest fel, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Comunist Bulgar, datorită măsurilor aplicate cu hotărîre și consecvență revoluționară, într-o perioadă scurtă — 20 de zile — armata înnoită, apărătoarea statului nostru de democrație populară, a fost aptă să-și asume apărarea cuceririlor poporului.

II. ARMATA POPULARĂ BULGARĂ ÎN PERI- ODA RĂZBOIULUI PENTRU APĂRAREA PATRIEI¹ ȘI ÎN PRIMII ANI DE DUPA RĂZBOI (1944-1947)

Ulterior întărirea Armatei Populare s-a realizat în cursul acțiunilor militare începute împotriva armatei germane fasciste la frontiera de vest. Această situație complica însă activitatea desfășurată de partid în domeniul construcției militare.

Interesele oamenilor muncii și ale patriei cereau imperios ca armata noastră să participe activ la războiul dus împotriva Germaniei hitleriste.

Prin participarea ei la războiul dus împotriva Germaniei hitleriste, țara noastră trebuia să-și câștige dreptul de a deveni membru cu drepturi egale în familia popoarelor iubitoare de libertate. În situația internațională concretă de atunci, viitorul Bulgariei depindea de contribuția reală pe care ea avea s-o adauge la eforturile militare comune ale țărilor democratice, în frunte cu Uniunea Sovietică.

¹ Război pentru Apărarea Patriei este denumit în Bulgaria războiul dus după 9 Septembrie 1944 în cadrul coaliției antihitleriste, în frunte cu Uniunea Sovietică. Denumirea scoate în evidență caracterul just, cu adevărat patriotic, al acestui război și faptul că el s-a bucurat de sprijinul întregului popor bulgar. — Nota trad.

tică, pentru înfrângerea Germaniei hitleriste și instaurarea unei păci trainice și drepte.

Analizând situația, guvernul Frontului Patriei a declarat război Germaniei la 9 Septembrie 1944. La cererea guvernului nostru, Comandamentul Armatei Sovietice a inclus armata bulgară în cadrul Frontului 3 Ucrainean. Potrivit hotărârii guvernului, între 19—24 septembrie s-a efectuat mobilizarea rezerviștilor.

La începutul lunii octombrie; Armata Populară Bulgară, grupată în Armatele 1, 2, 4 și 7, a trecut la ofensivă. Armata 2 a înaintat pe valea riului Morava și a riului Ibar, urmărind să taie retragerea hitleriștilor și să sprijine eliberarea Serbiei. Apoi, prin lupte îndrăznețe, care au durat șapte zile, ea a ocupat pozițiile fortificate ale germano-fasciștilor de la Vlasotinci și Niš și și-a continuat ofensiva spre Kosovo Polje. În urma unor lupte îndrăznețe care au durat câteva zile, spre sfârșitul lunii noiembrie au fost eliberate și ultimele orașe din această regiune — Novi-Pazar și Raška.

Armata 1 a înaintat pe direcția Kostendil-Skoplje, a eliberat după lupte grele Kriva Palanka și i-a scos pe hitleriști din pozițiile lor puternic fortificate de la Strazin și Stracin. Ca urmare a acțiunilor duse în cooperare de Armata 1 și 4, au fost eliberate Carevo Selo, Kočane, Štip, Veles, Strumica, Djevičica și alte localități.

Curățind de inamic valea Vardarului, și eliberând localitățile Kosovo Polje, Scoplje și Raška, trupele bulgare și-au îndeplinit misiunea ce le fusese fixată pe frontul din Macedonia și Serbia. Resturile armatei germane înfrunte au fost silite

să se retragă prin munții greu de străbătut ai Albaniei și Muntenegrului. Cu aceasta se încheie prima perioadă a Războiului pentru Apărarea Patriei noastre.

Dar războiul nu se terminase. Bulgaria trebuia să participe cu armata sa la război până la terminarea lui victorioasă. În acest scop, la sfârșitul lunii noiembrie 1944, trupele bulgare participante la război au fost reorganizate într-o singură armată care a primit denumirea de Armata 1 bulgară și care avea un efectiv de aproape 120.000 de oameni. Armata 1 bulgară a primit misiunea să acopere aripa sudică a Frontului 3 Ucrainean. A început cea de-a doua perioadă a Războiului pentru Apărarea Patriei. În prima jumătate a lunii decembrie 1944, cea mai mare parte a forțelor Armatei 1 au fost concentrate în regiunea Srem din Iugoslavia, între Dunăre și Sava. De aici, Armata a primit o nouă misiune importantă: ea trebuia să treacă în Ungaria de sud-vest, într-un raion situat la vest și sud de orașul Pecs, unde urma să apere un front larg de 150 km.

Între 6 și 19 martie 1945 Armata 1 bulgară a dus lupte eroice pe Drava în raionul satelor Drava-Cehi, Drava-Poklonia etc. În aceste lupte, în cooperare cu unitățile Armatei Sovietice, Armata 1 bulgară i-a înfrânt pe hitleriști și a lichidat cu succes capul de pod pe care inamicul reușise să-l creeze inițial.

La sfârșitul lunii martie și începutul lunii aprilie, unitățile Armatei 1 bulgare au trecut la ofensivă și au forțat cu succes cursurile riurilor Mur și Drava, ceea ce a avut drept rezultat retragerea hitle-

riștilor și eliberarea localităților Csurgo, Nagykanizsa, Dolnji-Miholjac, Cejdevița și altele.

Capitularea trupelor germane a găsit Armata 1 bulgară în ofensivă hotărâtă spre vest. Ea a atins malul de est al riului Lopad în regiunea Erhusberg-Labau, unde a avut loc întâlnirea cu trupele engleze care înaintau dinspre apus. Victoriile Armatei 1 bulgare în Războiul pentru Apărarea Patriei s-au datorat conducerii juste exercitată de P.C.B. și activității sale sistematice și perseverente pentru întărirea armatei. Izvorul tăriei armatei l-a constituit conducerea ei de către Partidul Comunist Bulgar.

În timpul Războiului pentru Apărarea Patriei, problema cadrelor de comandă a căpătat o importanță excepțională. Interesele patriei impuneau ca această problemă să fie rezolvată repede. Partidul și guvernul nu dispuneau de timp și de posibilități pentru a crea un corp de comandă popular. Iată de ce trebuiau folosite cunoștințele și experiența ofițerilor din vechea armată.

Partidul Comunist Bulgar a dus o muncă susținută pentru a cîștiga de partea puterii populare cadrele de ofițeri cinstiți din vechea armată. Datorită sistematicei și perseverentei munci educative dusă de partid în timpul Războiului pentru Apărarea Patriei, o parte însemnată din vechiul corp al ofițerilor a trecut de partea poporului. Sprijinind pe ofițerii patrioți, Partidul Comunist Bulgar se preocupa în același timp de înlăturarea elementelor fasciste care se mai camuflaseră în armată. Partidul s-a pronunțat categoric împotriva Hotărârii Nr. 4 a Ministerului Apărării, aprobată de Consiliul de Miniștri la propunerea lui Damian Vel-

cev¹ în absența miniștrilor comuniști. Potrivit scopului urmărit de inițiatorii acestei hotărâri ea anula de fapt legea care prevedea trimiterea în fața Tribunalului Popular a ofițerilor, subofițerilor și soldaților care sub regimul fascist comiseseră crime grave împotriva poporului. Hotărârea prevedea ca fiecare militar trimis în judecata Tribunalului Popular să fie eliberat din închisoare și trimis pe front în cazul în care solicită aceasta; Ministrului de Război i se dădea dreptul să hotărască, la aprecierea sa, care militari pot să se bucure de prevederile acestei hotărâri.

Partidul Comunist Bulgar a ridicat pe oamenii muncii și pe militari la luptă fermă pentru anularea acestei hotărâri și pentru aplicarea unei pedepse juste aceluia care comiseseră crime împotriva poporului. Indignarea poporului era atât de mare, încât inițiatorii acestei hotărâri au fost nevoiți să bată în retragere, să o abroge și să se declare împotriva ei.

Oricât de mari au fost succesele obținute în readucerea vechiului corp de comandă, partidul își dădea seama că Armata Populară are nevoie de comandanți strîns legați de popor, proveniți din rîndurile lui, comandanți de tip nou, pe care să se sprijine și să se bazeze pe deplin în întărirea armatei. La sfîrșitul anului 1944, un anumit număr de astfel de ofițeri ocupau în armată funcții de răspundere. În funcția de prim locțiitor al Ministrului Apărării Populare, a fost numit generalul-locote-

¹ General provenit din vechea armată; făcea parte din Uniunea „Zveno” care aderase la Frontul Patriei După 9 Septembrie a devenit Ministru al Apărării. Ulterior s-a dovedit a fi dușman al puterii populare. — Nota trad.

ment Blagoi Ivanov, comunist încercat, fost comandant al Armatei Populare de Eliberare Insurecționale. A fost scos din funcția de șef al Marelui Stat Major generalul Slavcev (ofițer vechi) și înlocuit cu Ivan Kinov, participant la insurecția din septembrie 1923 și fost ofițer în Armata Sovietică.

În același timp, partidul a început să pregătească pentru armată cadre de ofițeri proveniți din rîndurile oamenilor muncii. În școlile militare au intrat, tovarăși care fuseseră partizani, deținuți politici, membri ai grupurilor de luptă precum și alți activiști ai partidului și comsomolului bulgar. În școlile de ofițeri de rezervă erau primiți numai tineri care dovediseră devotamentul lor față de popor.

O condiție hotărîtoare pentru întărirea Armatei Populare Bulgare în perioada Războiului pentru Apărarea Patriei, pentru unirea militarilor în jurul partidului și a guvernului și pentru ridicarea capacității ei de luptă a fost întărirea și dezvoltarea continuă a aparatului politic.

Cînd s-a înființat corpul ajutorilor de comandanți, nu s-a creat în Ministerul Apărării Populare un organ care să se îngrijească de selecționarea, numirea și îndrumarea activității ajutorilor de comandanți. Viața, nevoile impuneau înființarea unui asemenea organ. La începutul lunii decembrie 1944, a fost creată secția politică din Ministerul Apărării Populare. Această secție politică a fost primul organ politic din Armata Populară.

Ținînd seama de experiența Războiului pentru Apărarea Patriei, la începutul anului 1945, partidul a mărit numărul ajutorilor de comandanți din secția politică a Ministerului Apărării Populare, din statele majore ale armatelor, diviziilor, brigăzilor

și comandamentelor de armă. În felul acesta au fost create de fapt serviciile politice. În luna noiembrie 1945, potrivit Decretului-lege privitor la educația politică în armată, au fost înființate serviciile politice.

Sub conducerea partidului, serviciile politice și ajutorii de comandanți au organizat și au desfășurat munca politico-educativă de masă, prin care au asigurat participarea cu succes a militarilor la îndeplinirea misiunilor de luptă.

Imediat după victoria de la 9 Septembrie 1944, ca urmare a schimbărilor survenite în unități, disciplina în rândul militarilor nu era la înălțimea sarcinilor care se puneau în fața armatei. Ajutorii de comandanți au dus o muncă multilaterală pentru întărirea disciplinei și ordinii militare în unități. Această activitate a contribuit la îndeplinirea cu succes a misiunilor de luptă încredințate trupelor. Ajutorii de comandanți au atras în lupta pentru întărirea disciplinei și o parte însemnată din cadrele de comandă, întărind autoritatea ofițerilor care dovedeau prin fapte că au rupt cu trecutul și slujesc cinstit poporul. Ajutorii de comandanți au lichidat în mod necruțător toate încercările elementelor reacționare de a produce dezordine și de a răspindi descompunerea în unitățile militare.

Agentura imperialistă din Bulgaria, în frunte cu doctorul G. M. Dimitrov (poreclit Ghemeto)¹ a încercat, la sfârșitul anului 1944, să împiedice țara noastră de a participa cu armata la război și de a ocupa astfel locul ce i se cuvenea în familia țărilor democratice. Străduindu-se să-și înfăptuiască pla-

¹ Pe atunci, unii reprezentanți ai agenturii imperialiste erau încă strecurați în Frontul Patriei. —Nota trad.

nurile, ghemetoistii desfășurau o activitate dușmănoasă atât pe front, cit și în spatele frontului. Ajutorii de comandanți au dus o susținută muncă politică de masă pentru demascarea agenturii ghemetoiste strecurată printre militari, au izolat-o și au făcut inofensive elementele ei cele mai active.

De la începutul războiului și pînă la sfârșitul lui, ajutorii de comandanți au explicat continuu militarilor caracterul războiului purtat, necesitatea participării armatei noastre la acest război, caracterul popular al puterii instaurate în țară și măsurile luate de ea.

Ca urmare a muncii politice dusă de ajutorii de comandanți sub conducerea partidului, armata se întărea, comandanții și soldații luptau eroic.

Un act de eroism a fost săvârșit de comunistul Gheorghii Hristov. La 8 octombrie 1944, la o sută de metri de o înălțime din apropierea satului Ravna Dubrava din Jugoslavia, compania din care făcea parte Gheorghii Hristov a fost oprită în loc de focul ucigător al unei mitraliere germane. Pentru a-și continua înaintarea, compania trebuia să distrugă mitraliera germană din cazemată. Dar cine să îndeplinească această misiune? Comunistul Gheorghii Hristov ia hotărîrea să se tîrască pînă la cazemată și să distrugă mitraliera. Apropiindu-se de cazemată, el aruncă două grenade, dar după o scurtă acalmie, mitraliera continuă să-și verse focul ucigător. Atunci, Gheorghii Hristov, după exemplul eroului Alexandr Matrosov din Armata Sovietică, se decide să reducă la tăcere cu orice preț mitraliera din cazemată. El se apropie pînă la cîțiva pași de cazemată și aruncă înăuntru o legătură cu grenade. Dar în momentul acela o serie de automat îl

lovește în piept. Încordându-și ultimele puteri, Gheorghi Hristov se aruncă cu pieptul aproape sfișiat peste ambrazura cazematei. Mitraliera continua să tragă dar obstacolul omenesc din fața ei o împiedica să nimerească în ostașii care înaintau. Comunistul erou a murit sub ochii tovarășilor săi. Ei au văzut totul — și distrugerea cazematei și moartea tovarășului lor. Prin fapta-i eroică, Gheorghi Hristov a curățat drumul pentru înaintarea unității sale.

Pot fi citate numeroase fapte de eroism asemănătoare. Astăzi ele însuflețesc pe militari în munca de pregătire pentru apărarea patriei socialiste.

În timpul războiului, în special în cadrul operațiilor militare din Ungaria și de pe riul Drava, s-a întărit prietenia dintre Armata Sovietică și Armata Bulgară. Ajutorii de comandanți organizau întâlniri reciproce și festivități comune.

Fapte de eroism fără seamăn au săvârșit în timpul războiului și ajutorii de comandanți. Ajutorul de comandant al Batalionului 1 de tancuri, Petăr Ivanov Boicev, a dat dovadă de un eroism excepțional în luptele de la Drava-Szobolcs. În timpul atacurilor, Boicev era întotdeauna în tancul din cap: În luptele grele de stradă din Drava-Szobolcs, tancul în care se afla căpitanul Boicev a fost avariat. Dar ajutorul de comandant nu și-a pierdut curajul, el a trecut într-un alt tanc și a continuat să lupte. La 13 mai Boicev execută o incursiune de cercetare în pozițiile înaintate ale inamicului. Intrind în raza focului inamic, este grav rănit în stomac de un proiectil care explodează în apropiere. El însă nu se pierde cu firea, se urcă pe o motocicletă și ajunge la Harkany. A doua zi, moare pe masa de opera-

Întâlnire prietenească între ostașii bulgari și sovietici în timpul Războiului pentru Apărarea Patriei

ție, șoptind cu buzele crăpate: „Nimiciți-l pe dușman!”

Au murit vitejește pe front și mulți comandanți și ostași bulgari.

Poporul nostru își amintește cu un simțămînt de recunoștință fapta de arme săvîrșită de locotenentul T. Kavalgiev și militarii de sub comanda sa în lupta înverșunată dată pentru satul maghiar Dekeneș, în luna martie 1945. Comandamentul fascist transformase fiecare casă într-un cuib de foc, astfel încît toate clădirile satului să opună rezistență. Pentru a asigura înaintarea infanteriei, bateria locotenentului Kavalgiev a primit misiunea de a distruge și neutraliza cu orice preț cuiburile de foc ale inamicului. Cîteva atacuri ale infanteriei s-au soldat cu eșecuri. Infanteria a suferit pierderi simțitoare. Era limpede că sprijinul dat de baterie nu era eficace. Pentru a îndeplini întocmai misiunea care îi fusese încredințată, locotenentul Kavalgiev a deplasat bateria înainte și a început să distrugă punctele de foc ale inamicului prin trageri directe executate de pe poziții descoperite, de la 100—150 de metri de țintă. Dușmanul a concentrat însă asupra bateriei focul tuturor mijloacelor sale. Aproape că nu exista în poziția bateriei vreun loc nebatut de focul inamicului. În curînd, rîndurile tunarilor începură să se rărească. Pentru o clipă artileristi și-au pierdut cumpătul. Unii dintre ei începură să dea înapoi. Atunci comandantul s-a ridicat calm în picioare și a strigat: „Baterie, nici un pas înapoi! Asupra inamicului — foc!”. Comenzile clare și ferme ale comandantului de baterie au restabilit repede ordinea. Fermitatea și spiritul de disciplină al comandantului s-au transmis și subordonaților

săi. Bateria a continuat să-și îndeplinească misiunea de luptă. Curînd însă, tunurile au început să amuțească unul după altul. În jurul lor erau presărate cadavrele eroicilor artileriști. Comandantul bateriei continua să tragă, deși rămăsese singur, fusese rănit la umăr și era vlăguit din pricina singelui pierdut. Nu după mult timp a amuțit și ultimul tun. Eroul a fost lovit în piept de un glonț inamic, dar în satul Dekeneș răsuna acum un „Ura” puternic al infanteriei bulgare. Rezistența dușmanului fusese înfrîntă. Ordinul comandamentului fusese executat.

Faptele de eroism ale Armatei Populare au constituit unul din cele mai mari merite, una din marile realizări ale Frontului Patriei, cu care se mîndrește întregul popor bulgar.

În Războiul pentru Apărarea Patriei, Bulgaria a adus jertfe grele. De la începutul războiului și pînă la terminarea lui, Patria noastră a participat cu un efectiv de 464.000 de soldați din care au căzut 32.000 morți și răniți. În același timp însă, armata noastră a pricinuit pierderi mari inamicului: peste 60.000 de morți, răniți și prizonieri; a distrus 3.724 vehicule, 21 de avioane, 405 tunuri, 340 aruncătoare de mine, 1.984 mitraliere, 13.476 puști și multe alte materiale de război. Pentru eroismul manifestat și pentru că și-au îndeplinit cu cinste datoria, 360 de soldați și ofițeri au fost decorați cu ordine sovietice, iar 120.000 cu medalia „Pentru Victoria asupra Germaniei în Marele Război pentru Apărarea Patriei din anii 1941—1945”.

Războiul Bulgariei pentru Apărarea Patriei și victoriile repurtate de Armata Populară au avut o importanță deosebită pentru destinele patriei. Da-

torită contribuției pe care a adus-o Bulgaria la înfringerea hitlerismului, s-au prăbușit încercările imperialiștilor anglo-americani de a impune la Conferința de la Paris condiții excesiv de grele în tratatul de pace cu Bulgaria. Delegația Uniunii Sovietice, subliniind contribuția poporului nostru la lupta antifascistă și la războiul antihitlerist, a apărat cu hotărâre și curaj cauza justă a Bulgariei.

Partidul Comunist Bulgar înțelegea limpede că, după terminarea victorioasă a Războiului pentru Apărarea Patriei, în scopul apărării marilor cuceriri ale oamenilor muncii și al asigurării independenței patriei noastre, era necesară o armată devotată poporului, conștientă, bine înarmată și cu o înaltă capacitate de luptă. Partidul a continuat să ducă o muncă intensă pentru întărirea armatei.

Sfârșitul victorios al Războiului pentru Apărarea Patriei a deschis poporului bulgar calea spre munca de construcție pașnică. Trecerea de la război la construcția pașnică a fost excepțional de dificilă. Economia națională se afla într-o situație grea.

Sarcina principală care stătea în fața partidului era de a vindeca rănilor pricinuite economiei naționale, de a pregăti baza pentru o dezvoltare rapidă a economiei țării. Partidul înfăptuia această sarcină în condițiile unei ascutite lupte de clasă, în condițiile unei intense activități a forțelor reacționare din țară, susținute de cercurile imperialiste din S.U.A. și Anglia. Până la încheierea tratatului de pace aceste state au speculat în mod asiduu faptul că situația internațională a Bulgariei nu era încă reglementată, încercând în aceste condiții să se amestece în treburile ei interne.

În această perioadă, activitatea reacțiunii interne — care nu fusese încă lipsită de baza ei economică și care era legată de capitalul internațional — țintea să împiedice înfăptuirea politicii guvernului, să dezorganizeze economia, să saboteze activitatea în toate domeniile. Forțele reacționare creau piedici artificiale în calea încheierii tratatului de pace. În cursul anului 1945, elementele reacționare din unele partide care făceau parte din Frontul Patriei au alcătuit o grupare de opoziție față de Frontul Patriei.

Opoziția antipopulară și-a îndreptat atacurile și împotriva armatei.

Lupta de clasă ascuțită ce se desfășura în țară și activitatea grupărilor ostile guvernului au avut repercusiuni și asupra armatei. Dușmanii poporului știau din propria lor experiență din trecut că ei nu vor avea succes dacă nu vor cîștiga și nu vor atrage de partea lor cadrele de comandă ale armatei. De aceea, ei au început să sprijine și să atragă de partea lor rămășițele fasciste reacționare din armată și să le folosească drept unealtă pentru restaurarea puterii burgheziei. Ei au găsit un aliat credincios în persoana Ministrului de Război, Damian Velcev.

Potrivit indicațiilor primite din străinătate, elementele reacționare camuflate în armată au început în anul 1945 să înființeze organizații fasciste contrarevoluționare, conspirative, sprijinite de activitatea opoziției și ajutate direct de Damian Velcev.

La începutul anului 1945, a luat ființă organizația contrarevoluționară fascistă „Țăr Krum“ care își propusese sarcina să izoleze pe soldați de ofițeri și să creeze dezbinare în corpul ofițerilor, să

indemne la sabotaj, să ațite la insubordonare în unități, să răspindească zvonuri dăunătoare etc.

În luna octombrie 1945, un grup de ofițeri au înființat organizația contrarevoluționară ilegală „Ofițerul neutru” care se afla în legătură cu anturajul lui Nikola Petkov¹.

În sfârșit, în armată s-a înjghebat o a treia organizație fascistă contrarevoluționară conspirativă, „Uniunea militară”, care a intrat în legătură cu secția militară a opoziției condusă de Nikola Petkov.

Partidul Comunist Bulgar atrăgea tot timpul atenția organelor politice și comuniștilor din armată să sporească vigilența militarilor și să ia măsuri pentru a demasca și anihila activitatea conspirativă a dușmanilor.

Datorită înaltei vigilențe revoluționare manifestată de organele politice, complotul contrarevoluționarilor a fost demascat la timp și încercările lor de a folosi armata în scopurile lor antipopulare au fost înăbușite în fașă.

Pentru partid era însă limpede că o parte din ofițerii vechi, care mai rămăseseră în armată, căzuseră sub influența elementelor reacționare și reprezentau o piedică serioasă în calea întăririi armatei. Comploturile descoperite au scos la iveală faptul că mulți dintre ofițerii vechi se lăsau lesne antrenate în mașinațiile contrarevoluționare ale dușmanilor. Era necesar să se ia măsuri energice pentru înlăturarea acestor ofițeri din armată. Această s-a

¹ Conducătorul Uniunii populare agrare (aripa dreaptă, reacționară); inițial el s-a alăturat Frontului Patriei, dar ulterior s-a opus liniei politice a puterii populare, devenindu-se un dușman al poporului și agent al imperialismului anglo-american. — Nota trad.

realizat prin Legea pentru conducerea și controlul în armată, adoptată la 2 iulie 1946 de Adunarea Populară, la propunerea lui Gheorghe Dimitrov.

Potrivit acestei legi, guvernul prelua întreaga conducere și controlul în armată, inclusiv numirea în funcții. Legea prevedea că din armată nu pot face parte persoane care încearcă să restaureze fascismul și au manifestări antidemocratice, precum și ofițerii, subofițerii, tehnicienii și gradații care executaseră direct sau ordonaseră uciderea și torturarea antifasciștilor.

În lege se arăta limpede că din armată nu pot face parte, de asemenea, persoanele care au fost trase la răspundere potrivit Decretului-lege pentru judecarea celor vinovați de atragerea Bulgariei în războiul împotriva Națiunilor Unite și a celor care au săvârșit crime de război, chiar dacă au fost grațiați sau sentința a fost anulată de Curtea de Cesație datorită faptului * au luptat pe front.

Îndată după votarea Legii pentru conducerea și controlul în armată, Gheorghe Dimitrov a făcut propunerea ca Adunarea Populară să însărcineze Consiliul de Miniștri să înființeze chiar în aceeași zi o comisie guvernamentală pentru cercetarea activității ofițerilor vinovați. El a propus ca din această comisie să facă parte reprezentanți ai grupurilor parlamentare din toate partidele Frontului Patriei. Comisia și-a început imediat lucrările, a studiat toate materialele care i-au fost puse la dispoziție, a strins materiale suplimentare și peste câteva zile a prezentat Consiliului de Miniștri concluzii în vederea luării unei hotărâri definitive. Comisia și-a terminat lucrările repede și în două săptămâni cele

mai multe elemente ostile și necorespunzătoare din corpul ofițerilor au fost îndepărtate din armată.

După scoaterea din armată a elementelor dușmănoase cadrele de comandă din unități s-au redus considerabil. La propunerea organelor politice, în funcțiile devenite libere au fost promovați ofițeri devotați partidului și guvernului, participanți la insurecția din septembrie 1923, tovarăși care iăcuseră parte din Armata Sovietică, care fuseseră partizani și deținuți politici. O parte însemnată din ofițerii politici au trecut în funcții de comandă; astfel organele politice au sprijinit direct întărirea armatei.

În perioada următoare, partidul a luat măsuri rapide pentru întărirea continuă a armatei. Damian Velcev, dușman inverșunat al poporului și ipocrit înrăit, a fost înlăturat din armată. După alegerile pentru Marea Adunare Populară din octombrie 1946, partidul a luat conducerea Ministerului Armatei în mâinile sale. În guvernul format după alegeri sub conducerea lui Gheorghii Dimitrov, în postul de ministru al Apărării Populare a fost numit Gheorghii Damianov, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al P.C.B. În declarația-program a guvernului nou format, prezentată de Gheorghii Dimitrov la 28 noiembrie 1946, se spunea: „Guvernul va depune o grijă deosebită pentru întărirea capacității de luptă a armatei noastre ca Armată Populară legată pentru totdeauna de popor, pavază credincioasă a pământului nostru, a libertății și a independenței noastre naționale“.

Au fost luate măsuri pentru completarea armatei cu cadre de comandă și politice credincioase și devotate partidului, guvernului și oamenilor muncii.

În școlile militare s-au organizat cursuri de scurtă durată la care au fost primiți tineri — membri de partid și ai Uniunii Tineretului Muncitor (R.M.S.). Până pe la sfârșitul anului 1947 și începutul anului 1948 au fost trimiși în armată mulți comuniști pentru a îndeplini funcții de comandă sau politice. Prin aceste măsuri a fost lichidată nevoia deosebit de acută de cadre de comandă și politice în armată. În fața partidului și a organelor politice se puneau sarcina pregătirii militare și politice a cadrelor de comandă și politice.

În perioada care a urmat după terminarea Războiului pentru Apărarea Patriei, Partidul Comunist Bulgar a continuat să se preocupe de întărirea și dezvoltarea continuă a organelor politice și a aparatului politic din unități. În acei ani când în țara noastră se desfășura o ascutită luptă de clasă, în fața aparatului politic se puneau cerințe foarte mari. „Ajutorilor de comandanți — arăta Gheorghii Dimitrov — le revine acum sarcina de a folosi cu chibzuință experiența dobândită, de a-și însuși cu perseverență meseria armelor, de a învăța și din propriile lor greșeli, de a-și îndeplini cu demnitate rolul ce le revine în întărirea armatei reorganizate, înzestrată cu un nou armament și educată în spiritul Frontului Patriei, capabilă să apere în orice condiții libertatea și independența Patriei noastre“¹.

Legea pentru conducerea și controlul în armată a lărgit drepturile și îndatoririle aparatului politic din Armata Populară. Ofițerii răspunzători de educația politică au căpătat dreptul de a semna, împreună cu comandanții, ordinele privitoare la pre-

¹ Gheorghii Dimitrov. Operc, vol 11, pag. 214, ed. bulgară.

gătirea de luptă și operativă, la problemele de cadre și notările comandanților. Ei au căpătat și drepturi disciplinare mai mari.

În cursul anului 1947, organele politice au suferit noi schimbări. Secția politică a Ministerului Apărării Populare a fost transformată în direcție politică, iar serviciile politice ale armatelor și comandamentelor de armă — în secții politice. S-a mărit și numărul de funcții din statele de organizare ale acestor organe. Ofițerii care răspundeau de educația politică au căpătat denumirea de loțiiitori politici ai comandantului. În regimente, în afară de loțiiitorul politic al comandantului de regiment și de loțiiitorii politici ai comandanților de batalioane, s-au prevăzut și două funcții de instructori.

În lupta partidului pentru construirea Armatei Populare, ca armată de tip nou, socialist, un rol deosebit de important i-a revenit marelui dascăl al poporului nostru, Gheorghii Dimitrov. Într-o serie de expuneri în legătură cu problemele militare, el a trasat programul partidului în domeniul construcției militare. Gheorghii Dimitrov a definit caracterul și sarcinile Armatei Populare ca armată a muncitorilor și țăranilor eliberați, a arătat locul și rolul ei ca braț înarmat al puterii democrat-populare.

În alte expuneri el a indicat perspectivele de dezvoltare a Armatei Populare, a definit mijloacele și căile de construire, instruire și educare a ei. Gheorghii Dimitrov ne învață că Armata Populară Bulgară trebuie să fie construită după exemplul Armatei Sovietice, să aibă sarcini similare, organizare similară, același armament, să se călăuzească

după aceeași știință militară și anume : știința militară sovietică.

Expunerile lui Gheorghii Dimitrov în legătură cu problemele militare constituie o moștenire prețioasă. Ele sînt o călăuză în acțiune atît pentru întregul partid, cit și pentru toți comandanții și lucrătorii politici în activitatea lor de întărire și perfecționare continuă a armatei.

III. ÎNTĂRIREA CONTINUĂ A ARMATEI POPULARE DE TIP NOU, SOCIALIST

Întărirea continuă a Armatei Populare Bulgare e indisolubil legată de construirea societății socialiste, de întărirea și consolidarea statului democrat-popular. Atât în perioada de construire a Armatei Populare, cât și ulterior, în perioada de întărire a ei, partidul nostru s-a călăuzit în permanență după teza marxist-leninistă a necesității unei armate puternice, bine instruită, cu o înaltă capacitate de luptă, și aptă să apere cuceririle oamenilor muncii, munca lor constructivă pașnică.

Partidul Comunist Bulgar, bazându-se pe experiența bogată a P.C.U.S. și urmînd indicațiile lui V. I. Lenin, înțelegea că creșterea puterii de apărare a țării e strîns legată de construirea socialismului, că cea mai sigură bază a apărării țării este politica de industrializare a țării, în cadrul căreia este dezvoltată cu precădere industria grea, și politica de colectivizare a agriculturii. Pentru aceasta era însă necesar să se înfăptuiască unele măsuri prealabile care să curețe calea construirii socialismului.

Prin înfăptuirea naționalizării industriei, a băncilor și a minelor și prin îndeplinirea planului bie-

nal de dezvoltare a economiei naționale (1947—1948) s-au creat condițiile necesare pentru o rapidă dezvoltare economică a țării, pentru trecerea la construirea bazelor socialismului.

În condițiile construirii socialismului au crescut considerabil și sarcinile ce revin armatei în domeniul apărării țării. Era necesar ca Armata Populară să-și întărească și să-și sporească în același ritm rapid forța sa combativă, să fie în stare de a îndeplini sarcinile puse în fața ei. Îndeplinirea acestor sarcini impunea să se ridice la un nivel și mai înalt conștiința politică a militarilor, să se ridice nivelul întregii munci politice în armată. A crescut și mai mult rolul ofițerilor politici și al tuturor comuniștilor din armată. S-a ivit necesitatea depliniei mobilizării și organizării a activității politice și a inițiativei politice a comuniștilor din armată, s-a ivit necesitatea înființării organizațiilor de partid și de tineret în Armata Populară.

Se știe că, după 9 Septembrie 1944, în vederea creării și întăririi Armatei Populare, partidul a trimis în armată un însemnat număr din membrii săi. Datorită specificului situației politice interne din această perioadă, pînă la sfîrșitul anului 1947 în armată n-au fost înființate organizații de partid și de tineret.

După anul 1947, s-au creat condiții favorabile pentru trecerea la desăvîrșirea caracterului socialist al armatei noastre și pentru înființarea organizațiilor de partid și de tineret în armată. Acum opoziția antipopulară era lichidată, țara avea un tratat de pace, creștea unitatea moral-politică a oamenilor muncii. În aceste condiții, a avut loc Congresul al II-lea al Frontului Patriei în luna februarie 1948.

Congresul a hotărît reorganizarea Frontului Patriei și transformarea sa într-o Organizație politică-obștească unică cu un program în esență socialist. Frontul Patriei a încetat să aibă caracterul unei coaliții de partide și grupări eterogene și s-a transformat în organizație a alianței de luptă muncitorești-tărănești. Congresul a consfințit în mod oficial în documentele sale rolul conducător al Partidului Comunist în toate domeniile de activitate din țară. El a trasat sarcina de a se continua construirea unei armate populare devotată patriei socialiste, disciplinată, exemplar pregătită și inzeștrată cu armament modern.

Ținând seama de situația concretă de atunci, s-a trecut în armată la înființarea Organizației militare a Frontului Patriei (V.O.O.F.) și a Organizației militare a Tineretului Popular (V.N.M.O.). Ca membri ai Organizației militare a Frontului Patriei erau primiți soldați, sergenți și ofițeri, luptători încercați împotriva fascismului — foști partizani, deținuți politici, deținuți în lagărele de concentrare, simpatizanți care au ajutat partidul în ilegalitate etc. De fapt, Organizația militară a Frontului Patriei era o formă de organizare a comuniștilor din armată. O dată cu înființarea Organizației militare a Frontului Patriei, membrii de partid din armată au început să ducă o viață organizatorică regulată și să-și concentreze eforturile spre realizarea sarcinilor care stăteau în fața unităților.

O contribuție excepțională la întărirea armatei și îmbunătățirea muncii politice de partid din armată au avut-o hotărârile Plenarei a 16-a a C.C. al P.C.B. din iulie 1948 și Congresul al V-lea al partidului.

Pe baza hotărârilor Plenarei a 16-a s-au tras concluzii asupra muncii depuse de comuniști în armată, iar Comitetul Central al partidului a adresat un „Mesaj către comuniștii din armată” semnat de Gheorghe Dimitrov. În mesaj se făcea o apreciere a realizărilor obținute în pregătirea de luptă și politică a armatei, se arătau cu sinceritate bolșevică slăbiciunile și lipsurile muncii comuniștilor din armată și se indicau sarcinile care stăteau în fața lor.

„Mesajul” a avut un uriaș rol mobilizator și educativ pentru comuniștii din armată.

În luna decembrie 1948 a avut loc Congresul al V-lea al partidului. El a înarmat pe comuniști și pe toți camenii muncii cu un țel precis, cu programul practic de luptă pentru construirea socialismului în țara noastră.

Rapoartele prezentate la Congresul al V-lea și hotărârile adoptate pe baza lor au dat lucrătorilor politici de partid și comuniștilor militari o armă ideologică și politică puternică și au adus o contribuție excepțională la îmbunătățirea muncii ideologice, educative și organizatorice de partid din armată.

Congresul al V-lea a constituit o dovadă grăitoare a unității și hotărârii oamenilor muncii din întreaga țară, de a urma partidul și de a păși pe calea trasată de el. A fost unanim recunoscut rolul conducător al partidului în toate domeniile de activitate din țară. Aceasta a creat cele mai favorabile condiții pentru a se trece la o activitate deschisă a organizațiilor de partid din armată. În această situație Comitetul Central al partidului a hotărît că e pe deplin posibil și just să se înființeze organizații ale P.C.B. în armată.

Iniințarea organizațiilor de partid a avut loc în perioada martie-aprilie 1949 prin transformarea Organizației militare a Frontului Patriei într-o organizație de partid a P.C.B. din armată. Prin reînregistrarea membrilor Organizației militare a Frontului Patriei, cei care îndeplineau condițiile prevăzute de statutul P.C.B. au fost confirmați ca membri ai partidului, iar cei care nu le îndeplineau au fost înlăturați. Au fost făcute unele modificări în structura aparatului politic de partid din armată. Astfel, s-a încheiat deplin și definitiv sistemul de organizare a aparatului politic de partid, au fost stabilite și aprobate formele și metodele principale ale muncii politice de partid și ideologico-educative din armată.

Partidul și guvernul au luat și o serie de alte măsuri pentru întărirea continuă a Forțelor noastre Armate, pentru construirea unei armate cu efective restrinse, dar bine instruită și disciplinată, o armată pe deplin pregătită și capabilă de luptă.

În această perioadă de dezvoltare a Armatei Populare partidul a acordat o atenție deosebită principiilor care aveau să stea la baza instruirii și educării armatei de tip nou.

Partidul Comunist Bulgar și guvernul au luat măsuri pentru înarmarea cadrelor de comandă cu știința militară sovietică, cea mai înaintată știință militară din lume. Armata Populară a căpătat regulamente militare, instrucțiuni și directive corespunzătoare cerințelor războiului modern, în care s-a sintetizat experiența de luptă a Marelui Război dus de popoarele sovietice pentru Apărarea Patriei și particularitățile meseriei armelor în noile condiții de dezvoltare a țării noastre.

O ședință de pregătire politică

În această perioadă structura organizatorică a armatei a fost pusă și ea în concordanță cu cerințele moderne ale științei militare. A fost modificat și textul jurământului militar.

Partidul a acordat o grijă permanentă înzestrării armatei cu tehnică de luptă și armament nou, modern, ale căror calități excepționale s-au verificat în cursul Marelui Război pentru Apărarea Patriei dus de U.R.S.S.

Partidul își dădea perfect de bine seama că întărirea armatei, ca armată de tip nou, socialist, impunea să se acorde o grijă permanentă și o atenție deosebită pregătirii cadrelor militare. Datorită grijii Comitetului Central al partidului și guvernului, un număr însemnat de comandanți și lucrători politici din armata noastră au absolvit academii militare, școli și cursuri în Uniunea Sovietică. Ca urmare a măsurilor luate de partid, spre sfârșitul anului 1949, compoziția socială, de clasă, a cadrelor era radical schimbată, nivelul pregătirii militare a cadrelor crescuse și astfel s-au creat condițiile necesare pentru a realiza în practică în Armata noastră Populăru principiul unității de comandă.

Un rol mare în perfecționarea continuă a Armatei noastre Populare și în îmbunătățirea muncii politice de partid din armată l-au avut măsurile luate de C.C. al partidului în cursul anilor 1950 și 1951 pe baza unor hotărâri speciale.

La începutul anului 1950, C.C. al P.C.B. a analizat situația armatei și rezultatele obținute în instruirea și educarea ei. Comitetul Central a dezvoltat lipsurile din pregătirea și instruirea armatei și a arătat că Armata Populăru Bulgară trebuie să fie construită, instruită și educată așa cum a fost

construită, instruită și educată invincibila Armată Sovietică, în care scop să fie studiată concret și aplicată în practică experiența de luptă a acesteia.

În martie 1951, Comitetul Central al P.C.B. a analizat temeinic și situația muncii politice de partid din Armata Populăru. După ce a arătat lipsurile principale din munca politică de partid, C.C. a subliniat că în centrul muncii politico-educative trebuie pusă educarea patriotică a militarilor. Partidul cerea comandanților, organelor politice și organizațiilor de partid să ducă o muncă perseverentă pentru a asigura întărirea disciplinei militare, îmbunătățirea pregătirii de luptă, păstrarea secretului militar și de stat, formarea unor militari cu înalte calități morale și de luptă, constructori activi de miine ai socialismului în patria noastră.

Comitetul Central a arătat că pentru îndeplinirea acestor sarcini este necesar ca organele politice și organizațiile de partid să desfășoare o propagandă, o muncă de agitație de masă și culturală bine orientate, cu un bogat conținut ideologic și combative.

Prin realizarea tuturor acestor măsuri, obiectivele politicii particulii în domeniul construcției militare au fost în linii mari îndeplinite. Armata Populăru Bulgară s-a conturat pe deplin ca armată de tip nou, socialist, care se deosebește radical de armatele statelor capitaliste. Militarii ei sînt fii credincioși ai poporului, toți, de la soldat la general, provin din popor. Armata Populăru și oamenii muncii din țara noastră au aceleași interese — construirea socialismului și apărarea lui împotriva dușmanilor interni și externi. Între popor și armată există o unitate deplină. Armata Populăru

Bulgară este o parte indisolubilă a poporului bulgar — trup din trupul lui și suflet din sufletul lui.

Căror factori se datorește faptul că Armata noastră Populară a crescut și crește ca o armată capabilă de luptă? Care sînt izvoarele tăriei și capacității ei de luptă?

Temelia creșterii neîncetate a puterii de luptă a armatei noastre o constituie superioritatea orînduirii sociale și de stat socialiste, succesele oamenilor muncii de la noi în construirea socialismului. Datorită avîntului furtunos și multilateral al economiei noastre, datorită ajutorului frățesc al Uniunii Sovietice și al țărilor democrat-populare, la noi s-au creat condiții pentru întărirea și sporirea puterii de apărare a patriei noastre și pentru creșterea puterii de luptă a Armatei Populare.

Temelia forței și trăinicieii statului nostru democrat-popular și a Forțelor sale Armate este alianța de nezdruccinat dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, unitatea moral-politică mereu crescîndă a oamenilor muncii de la noi.

Partidul Comunist Bulgar se îngrijește permanent de întărirea puterii de apărare a țării. Partidul pornește de la considerentul că războiul modern este un examen multilateral al forțelor materiale și spirituale ale poporului și se călăuzește după una din cele mai importante teze ale marxism-leninismului, potrivit căreia rolul hotărîtor în istorie îl au masele populare. Armata noastră este o armată a orînduirii socialiste. Una din trăsăturile principale ale armatei noastre, ca armată de tip nou, constă în faptul că ea este armata muncitorilor și țăranilor eliberați de sub jugul capitalismului și fascismului, armata dictaturii proleta-

riatului, că este condusă de gloriosul partid al comuniștilor bulgari.

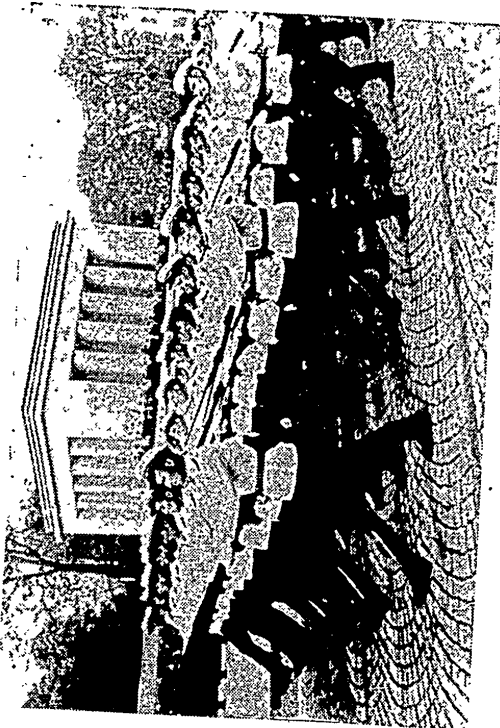
Armata Populară Bulgară este un instrument al consolidării puterii alianței dintre muncitori și țărani. Aceasta înseamnă că Armata Populară are un spate al frontului puternic și că ea va fi invincibilă deoarece se bucură din plin de sprijinul oamenilor muncii. În aceasta constă unul din izvoarele tăriei ei.

Partidul Comunist Bulgar educă oamenii muncii de la noi în spiritul dragostei pentru patria noastră, dar în același timp și în spiritul respectului profund pentru drepturile și libertățile celorlalte popoare; educă oamenii muncii în spiritul hotărîrii de a trăi întotdeauna în pace, înțelegere și prietenie cu statele vecine.

De aici decurge o altă trăsătură a Armatei noastre Populare, ca armată de tip nou, și anume că ea este educată în spiritul internaționalismului proletar, al respectului față de muncitorii și țărani din celelalte țări, în spiritul apărării și întăririi păcii între toate popoarele. O expresie a acestei trăsături o constituie semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și ajutor reciproc de la Varșovia și constituirea forțelor armate unificate ale țărilor europene din lagărul socialist.

În prezent, întreaga noastră armată se bazează pe întărirea prieteniei noastre cu Uniunea Sovietică, cu țările de democrație populară, pe ideea apărării noastre reciproce. Acesta este, de asemenea, un izvor al tăriei armatei noastre.

Datorită însăși naturii orînduirii noastre socialiste, armata noastră nu poate avea scopuri de cucerire. Dacă va fi nevoie, Armata Populară Bul-

Paradă militară la Sofia

gară va purta numai războaie juste, de apărare a patriei, de eliberare. De exemplu, Războiul pentru Apărarea Patriei pe care l-a dus Armata Populară Bulgară a fost un război drept, de eliberare. Faptul că Armata noastră Populară poate duce numai războaie drepte constituie un izvor al tăriei uriașe a poporului și a armatei.

O armată de tip nou, așa cum este și Armata noastră Populară, este puternică și prin faptul că are drept conducător și inspirator Partidul Comunist — forța organizatoare și conducătoare în statul socialist. Sub conducerea partidului, în prietenie și colaborare cu Uniunea Sovietică și cu țările democrat-populare, poporul nostru iubitor de muncă dobândește succese importante în construirea socialismului, în întărirea puterii de apărare a patriei.

În aceasta constă forța armatei noastre, ca armată de tip nou, socialist.

IV. DE STRAJĂ PĂCII ȘI SECURITĂȚII PATRIEI NOASTRE SOCIALISTE

Baza capacității de apărare a patriei noastre socialiste este puterea economică a țării, unitatea moral-politică a oamenilor muncii, înțeleapta conducere exercitată de Partidul Comunist Bulgar, unitatea frățescă cu țările lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică. În raportul C.C. al P.C.B. prezentat de tovarășul Todor Jivkov la Congresul al VII-lea al partidului sint arătate succesele uriașe realizate în construirea socialismului. Aceste succese determină întărirea continuă a puterii de apărare a țării, a capacității de luptă a Armatei Populare. O importanță istorică pentru întărirea puterii patriei noastre o are îndeplinirea sarcinilor trasate de Plenara din ianuarie 1959 a Comitetului Central și anume de a se realiza în câțiva ani un salt în dezvoltarea noastră economică.

Cel mai important eveniment în viața omenirii din ultimii ani a fost, indiscutabil, Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. — congresul constructorilor comunismului. Planul septenal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959—1965. aprobat de Congres. este un program mareț care are

o importanță uriașă nu numai pentru Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste, ci și pentru întreaga desfășurare a istoriei mondiale. Îndeplinirea acestui program va duce la o superioritate și mai mare a sistemului mondial socialist față de cel capitalist, la întărirea continuă a forțelor iubitoare de pace din lume, la întărirea păcii.

Ne putem imagina care va fi tabloul lumii la sfârșitul planului septenal și după alți câțiva ani, cînd Uniunea Sovietică va fi ajuns și întrecut S.U.A. în ceea ce privește producția pe cap de locuitor a celor mai importante produse industriale și agricole, cînd China va fi lăsat în urmă Anglia în ceea ce privește volumul producției industriale, cînd celelalte țări socialiste vor fi realizat salturile economice pe care și le-au propus.

Crearea sistemului mondial socialist și succesele lui epocale din ultimii ani provoacă confuzie, furie și teamă în cercurile guvernante din țările imperialiste. Imperialiștii se tem de întrecerea economică pașnică cu țările socialiste și de aceea pășesc deschis pe calea pregătirii unui nou război mondial. Ei fac tot ce le stă în putință pentru a înrăutăți relațiile dintre state, largesc blocurile militare agresive (N.A.T.O., S.E.A.T.O. etc.), continuă cursa înarmărilor.

Sub conducerea militară a S.U.A., la mii de kilometri de granițele lor, au fost create pe teritorii străine aproape 1.000 de baze militare americane, grupate în apropierea frontierelor Uniunii Sovietice și a altor țări socialiste, și îndreptate împotriva lor. La sesiunea N.A.T.O. din anul 1957, ținută la Paris, a fost luată oficial hotărîrea de a se crea baze atomice și de rachete în unele țări europene

din blocul agresiv N.A.T.O. Această hotărîre este tradusă acum în viață. Într-o serie de state din Europa, și în primul rînd în Republica Federală Germană, Italia și în țări vecine cu noi, ca Turcia și Grecia, se construiesc baze militare și platforme pentru lansarea rachetelor cu încărcătură atomică.

Prin politica „războiului rece“, a intensificării încordării internaționale, imperialiștii ațîțitori la război încearcă să rezolve contradicțiile de nereșolvat și crizele economice care bîntuie în lumea capitalistă.

Ministrul Apărării al U.R.S.S., mareșalul Malinovski, a declarat următoarele de la tribuna Congresului al XXI-lea al P.C.U.S. cu privire la zăngănitul războinic al armelor practicat în occident. „Aceste așa-zise «planuri» nu le auzim pentru prima oară și putem spune: miinile vă sînt prea scurte, domnilor!... Forțele noastre Armate dispun de o admirabilă tehnică reactivă de luptă, capabilă să lovească atît pe cîmpurile de bătălie, cit și în orice punct al globului pămîntesc“¹.

Spre deosebire de linia de pregătire și de ațîțire a războiului atomic, promovată de imperialiști, există și o linie a întăririi păcii și a coexistenței pașnice, promovată de Uniunea Sovietică și de celelalte state socialiste.

Uniunea Sovietică, sprijinită energic de întreg lagărul socialist, în năzuința ei de a asigura pacea în lumea întreagă, a făcut noi propuneri concrete pentru slăbirea încordării internaționale: aceste

¹ Cuvîntarea mareșalului Uniunii Sovietice R. I. Malinovski la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. (vezi „Propagandistul și Agitatorul“ nr 5 1959 pag 91-93).

propuneri sînt însă sistematic respinse de guvernele țărilor imperialiste.

Politica promovată de lagărul socialist este o politică consecventă de întărire a păcii, o politică îndreptată spre lichidarea „războiului rece“, spre îmbunătățirea vieții oamenilor muncii.

Pentru asigurarea păcii o importanță deosebită o capătă hotărîrile Consfătuirii de la Moscova a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești frățești din noiembrie 1957. În Declarația Consfătuirii se arată că prima condiție pentru asigurarea păcii este întărirea unității și colaborării frățești a statelor socialiste, a partidelor comuniste și muncitorești din toate țările, întărirea coeziunii mișcării muncitorești internaționale, a mișcării democratice și de eliberare națională, este lupta intransigentă împotriva ideologiei burgheze și a manifestărilor revizionismului contemporan. Totodată în Declarație se subliniază justetea tezei enunțate la Congresul al XX-lea al P.C.U.S. potrivit căreia în condițiile actuale rămîne în vigoare teza lui Lenin că atîta timp cit există imperialismul se menține și baza economică pentru izbucnirea războaielor, deoarece monopolurile capitaliste tind spre agresiune și pot încerca să dezlănțuie un război împotriva țărilor iubitoare de pace. Această concluzie a fost subliniată și în hotărîrile Congresului al XXI-lea al P.C.U.S.¹. Realitatea contemporană

¹ În același timp Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. a arătat că în urma înfăptuirii planurilor economice ale U.R.S.S. și ale tuturor țărilor socialiste din Europa și Asia se vor crea posibilități reale pentru înlăturarea războiului ca mijloc de soluționare a problemelor internaționale și pentru eliminarea războiului mondial din viața societății. — Nota trad.

este foarte bogată în exemple de aventuri militare dezlănțuite de cercurile monopoliste.

Chezășia de nădejde a cauzei păcii și principala forță în sprijinul acestei cauze este puterea economică și militară a lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Țara noastră, ca și întreg lagărul socialist, nu se pregătește să atace pe nimeni, însă în cazul unei agresiuni împotriva noastră sau a aliaților noștri, Armata noastră Populară este gata ca laolaltă cu Armata Sovietică și celelalte armate aliante să dea o lovitură nimicitoare agresorilor. Armata Populară Bulgară își făurește puterea de luptă în cadrul forțelor armate unificate ale statelor care au semnat Tratatul defensiv de la Varșovia.

În construcția militară din ultimii ani, Partidul Comunist Bulgar ține seama cu rigurozitate de caracterul războiului modern, de formele și mijloacele de purtare a luptei moderne. Inventarea armelor de nimicire în masă, a unei noi tehnici de luptă au îmbogățit știința și arta militară, au dat naștere unor noi mijloace și metode de luptă.

Datorită grijii Partidului Comunist și a guvernului, datorită ajutorului neprecupețit al marii și invincibilei Uniuni Sovietice și al celorlalte țări socialiste frățești Armata Populară Bulgară devine acum tot mai mult o forță armată înzestrată cu tehnică de luptă modernă. Ea dispune de un număr suficient din cele mai perfecționate avioane de vânătoare din lume, avioane care zboară cu o viteză uluitoare, în orice condiții meteorologice și ating înălțimi uriașe. Armata Populară dispune în prezent de cele mai moderne și mai perfecționate tancuri, iar Flota Maritimă Militară — de noi nave

La o ședință de cunoaștere a materialului de artilerie antiaeriană.

de luptă de prim rang. Marile noastre unități de infanterie au devenit forțe operative cu o înaltă mecanizare și foarte mobile, au un nou armament de infanterie, o nouă artilerie și alte mijloace tehnice.

Ținând seama de teza că tehnica militară și armamentul reprezintă baza forței de izbire a trupelor. Partidul Comunist Bulgar și guvernul nostru de comandanților, organelor politice și organizațiilor de partid să ridice neîncetat nivelul pregătirii tehnice a întregului personal.

Der o armată modernă nu poate obține succese exclusiv datorită înzestrării sale tehnice. Factorul hotărâtor al tăriei forțelor armate sînt oamenii care știu să minuiască la perfecție tehnica și armamentul și care dispun de înalte calități morale și de luptă. Poporul nostru, ofițerii, sergenții, soldații noștri constituie factorul principal care asigură victoria în luptă. Se poate sublinia cu satisfacție că personalul Armatei Populare Bulgare își însușește cu succes folosirea tehnicii de luptă, a armamentului nou complex, noile realizări ale meseriei armelor. Își sporește măiestria de luptă, dă dovadă de devotament neprecupețit pentru cauza socialismului.

Călăuzindu-se după indicațiile lui V. I. Lenin, potrivit cărora fără un soldat și un marinar plin de inițiativă, conștient, este imposibil să obții succese în războiul modern, Partidul Comunist Bulgar a apreciat întotdeauna just rolul tehnicii și al omului în armată. Partidul a acordat o mare atenție pregătirii și perfecționării cadrelor, educației comuniste a întregului personal.

Prin grija permanentă a partidului și a guvernului, în Armata Populară au crescut cadre bine pregătite și devotate poporului și partidului. Aproape toți comandanții de unități și cei de la eșaloanele superioare au studii militare superioare. În prezent, în armată există un puternic nucleu de partid; acest lucru rezultă și din următoarele date: 39% din comandanții de plutoane, 86% din comandanții de companii, 93% din comandanții de batalioane și toți comandanții de unități și mari unități sînt membri ai Partidului Comunist Bulgar. Acest nucleu de partid unește în jurul său întregul personal pentru realizarea tuturor sarcinilor pe care partidul și guvernul le pun în fața Armatei Populare.

În prezent Partidul Comunist Bulgar cere cadrelor de comandă să acorde o atenție mai mare bogatei experiențe de luptă a Armatei Sovietice și în special experienței acumulate de aceasta în anii postbelici, să studieze mai profund elementele noi, apărute în meseria armelor în legătură cu folosirea armelor de nimicire în masă, să rezolve cu spirit de inițiativă și în mod creator problemele organizării și ducerii luptei moderne.

Comandanții noștri obțin succese tot mai mari în activitatea practică de instruire și educare a militarilor. În unități și subunități se ridică mereu noi și tot mai buni organizatori ai pregătirii de luptă și politice. Asemenea comandanți excelenți ai unor unități de aviație sînt ofițerii piloți Dimov și Kovacev. Aceștia sînt comandanți cu o mare experiență de zbor, cu excelente cunoștințe în domeniul navigației aeriene. Amindoi și-au cucerit în rindurile piloților renumele de maștri în do-

meniu aviației și au meritat pe deplin titlul de „Pilot clasa I”. Nu este de loc intimplător faptul că o însemnată parte din subordonații lor sînt piloți clasa I și II și sînt în măsură să îndeplinească misiuni pe orice timp, la orice oră din zi și noapte. Recent la o aplicație tactică de zbor, piloții din subunitatea ofițerului Dimov și-au arătat capacitatea de a intercepta ținte luminate și neluminate, la diferite înălțimi. În această unitate de mai bine de cinci ani nu s-a înregistrat nici un eveniment

Ținînd seama de sarcinile instruirii și educării personalului, precum și de cerințele luptei moderne, Partidul Comunist promovează cu fermitate lînia întăririi continue a unității de comandă în Armata Populară.

Una dintre cele mai importante condiții pentru întărirea puterii de luptă a Armatei Populare Bulgare este disciplina militară fermă, strîns legată de principiul unității de comandă. Fără disciplină nu e de conceput nici obținerea de succese în instrucție, nu e de conceput nici obținerea victoriei în lupta modernă. O trăsătură caracteristică a disciplinei militare din armata noastră, ca armată de tip socialist, este că ea poartă un caracter conștient, că se formează pe baza comunității de interese dintre ofițeri și soldați, dintre popor și armată.

În ridicarea nivelului capacității de luptă și al pregătirii de luptă a unităților, alături de comandantul-șef unic, un rol uriaș revine aparatului politic din armată. Fără activitatea continuă a comisiunilor militare, a organelor politice și a organizațiilor de partid, precum și fără munca politică de partid dusă de acestea, comandantul-șef unic

n-ar putea rezolva sarcinile instruirii și educării personalului.

Munca politică de partid din Armata Populară Bulgară este o parte organică, inseparabilă, a muncii generale desfășurată de partid pentru coeziunea ideologică și organizatorică a maselor, pentru educarea lor comunistă, pentru mobilizarea lor în vederea îndeplinirii sarcinilor practice puse de partid. Țelul partidului în armată este de a contribui prin toate mijloacele la îndeplinirea cu succes a sarcinilor în ce privește instruirea și educarea trupelor, de a le forma militarilor înalte calități morale și de luptă, de a le mobiliza eforturile, energia și inițiativa pentru îndeplinirea cu abnegație a datoriilor lor militare față de patria socialistă.

V. I. Lenin sublinia în repetate rînduri că „acolo unde munca politică în armată... se face cu cît mai multă grijă... acolo nu există delăsare în armată, acolo moralul și ordinea sînt mai bune, acolo se repurtează mai multe victorii”¹.

În condițiile actuale cînd există noi mijloace pentru lupta armată, nivelul înalt al înzestrării tehnice a trupelor nu numai că nu micșorează, ci dimpotrivă ridică și mai mult rolul moralului militarilor pe cîmpul de luptă. În legătură cu aceasta crește și rolul muncii politice de partid. Misiunile puse de lupta modernă pot fi rezolvate numai de oameni cu un moral puternic și care stăpînesc la perfecție tehnica și armamentul.

Iată de ce astăzi o sarcină primordială a muncii politice de partid în armată este aceea de a contribui la unirea strînsă a militarilor în jurul partidului

¹ V. I. Lenin despre război, armată și știința militară, vol. II, Editura Militară. 1958, pag 554.

și a Comitetului său Central, de a educa pe militari în spiritul devotamentului nețărmurit față de popor, față de patria socialistă, față de Uniunea Sovietică, de a-i educa în spiritul patriotismului socialist inflăcărat, în spiritul internaționalismului proletar.

Pentru rezolvarea sarcinilor care stau în prezent în fața Armatei noastre Populare, de un ajutor uriaș ne sînt hotărîrile Plenarei din octombrie 1958 a C.C. al P.C.B., care se ocupă de situația muncii politice de partid și indică măsurile pentru îmbunătățirea ei.

Plenara a discutat și a luat hotărîri privind o serie de probleme ale muncii de partid din armată. În primul rînd, Plenara a condamnat linia îngrădirii rolului conducător al partidului în armată, a condamnat subaprecierea muncii politice de partid. Plenara a arătat că principala cauză a slăbiciunilor existente în armată o constituie încălcarea normelor leniniste ale vieții de partid și a principiilor leniniste ale conducerii de către partid a forțelor armate.

Totodată, Plenara C.C. al P.C.B. a trasat sarcini de o importanță excepțională: de a se întări rolul organelor politice ca promotoare ale voinței partidului în armată: de a se ridica rolul organizațiilor de partid și al comuniștilor în viața multilaterală a subunităților: în acest sens, Plenara a arătat că organizațiile de partid și comuniștii trebuie să fie „motorul și sufletul” vieții din armată; de a se întări unitatea de comandă și de a se promova stîrrea de muncă leninist: de a se intensifica colaborarea în muncă între comandanți și lucrătorii politici și de a se întări legăturile dintre armată și

popor. Plenara a definit cu deplină claritate rolul și sarcinile comandanților, organelor politice și organizațiilor de partid în făurirea unor unități și subunități cu o înaltă capacitate de luptă.

Hotărîrile Plenarei din octombrie au fost aprobate în unanimitate de toți comuniștii din armată. Ele au mobilizat nu numai pe comuniști, ci și pe militarii fără de partid. Îndeplinirea hotărîrilor Plenarei din octombrie a început să dea rezultate — în unități crește nivelul muncii politice de partid.

Intr-o serie de unități, munca politică de partid devine tot mai vie și mai bine orientată, mai strîns legată de viață, de sarcinile concrete ale pregătirii de luptă și politice. Comandanții și organele politice se ocupă mai îndeaproape de munca politică din unități, îndeosebi în cadrul exercițiilor și aplicațiilor tactice. Munca vie, creatoare, dusă în rîndurile personalului, constituie cerința principală a Comitetului Central față de comandanți, organele politice și organizațiile de partid.

În subunitățile Armatei Populare s-a acumulat o experiență apreciabilă în ceea ce privește asigurarea politică a pregătirii de luptă, întărirea disciplinei militare, organizarea iscusită a întrecerii socialiste, ridicarea rolului conducător al comuniștilor și al comsomoliștilor din armată. Folosind puternica armă a partidului, critica și autocritica, organizațiile de partid dezvăluie cu curaj principalele lipsuri în instruirea și educarea militarilor, în starea pregătirii de luptă a trupelor, indică măsurile necesare pentru înlăturarea acestor lipsuri și în felul acesta ajută pe comandanți.

Una din condițiile principale pentru instruirea și educarea cu succes a unităților este instruirea trupelor în condiții cât mai apropiate de cele ale câmpului de luptă. Pregătirea de luptă capătă un caracter instructiv și educativ mai accentuat dacă ea este organizată în strictă conformitate cu cerințele regulamentelor și instrucțiunilor militare și, în primul rând, cu principiul că trupele trebuie să învețe la instrucție ceea ce este necesar pentru a obține victoria în războiul modern.

Mulți comandanți se preocupă în mod deosebit ca în timpul exercițiilor și aplicațiilor în teren să creeze un fond tactic complex care să corespundă pe deplin cu caracterul luptei moderne. În acest scop ei schimbă des raioanele de desfășurare a aplicațiilor, aleg terenuri care abundă în tot felul de obstacole naturale, marchează un inamic puternic, bine înzestrat din punct de vedere tehnic, capabil de acțiuni hotărâte. Numai atunci când instrucția se desfășoară în condiții complexe, în care îndeplinirea misiunilor trasate se face sub acțiunea permanentă a ripostelor „inamicului“ și implică învingerea unor greutăți mari, militarii simt cu adevărat atmosfera caracteristică luptei, acționează energic, încordându-și pe deplin toate forțele morale și fizice. Desfășurând în acest fel aplicațiile și exercițiile tactice, comandanții, lucrătorii politici și organizațiile de partid contribuie efectiv ca personalul să-și călească prețioase calități morale și de luptă ca dinamismul, curajul, rezistența, inițiativa, capacitatea de acțiune independentă, inventivitatea, disciplina etc.

Succese importante în această privință a obținut ofițerul Dimitrov, comandantul unei subunități

independentă. El folosește fiecare exercițiu de pregătire de luptă pentru a-i deprinde pe subordonați să învingă cu fermitate greutățile instrucției și ale situațiilor de luptă și să-și făurească calități ca dinamismul, fermitatea, rezistența. În timpul unei aplicații tactice subunitatea lui executase un marș lung și apoi duse o „luptă“ ofensivă. Îndeplinirea tuturor etapelor aplicației ceruse o mare încordare a forțelor. Comandantul n-a permis nici o ușurare. Personalul și-a îndeplinit misiunile în deplină concordanță cu cerințele regulamentelor și ale situației create. Subunitatea a ajuns abia la sfârșitul zilei pe aliniamentul fixat. Toți erau istoviți și așteptau repausul. Dar comandantul era de altă părere. El știa că într-o situație de luptă adevărată greutățile sînt și mai mari; de aceea a ordonat ca misiunea să fie neîntirziat executată pînă la capăt. Biruinđu-și oboseala, subordonații s-au îngropat la teren, s-au pregătit pentru tragere, au îngropat și mascat tehnica de luptă, au creat obstacole artificiale.

Militarii Armatei Populare Bulgare își ridică nivelul pregătirii de luptă, fiind gata de acțiuni de luptă iscusite atît în timpul zilei, cît și noaptea, atît vara, cît și iarna, fiind gata de acțiuni în care sînt folosite toate posibilitățile tehnicii de luptă și armamentului.

Exercițiile și aplicațiile executate în armată arată că s-au obținut succese serioase în pregătirea de luptă și în perfecționarea continuă a Armatei Populare. Comandanții știu să organizeze și să conducă bine acțiunile de luptă în condițiile războiului modern, rezolvă corect misiuni „de luptă“ complicate și dificile. În unități și subunități cresc permanent

rîndurile militarilor de frunte, ale specialiștilor de clasă. Se desfășoară larg întrecerea socialistă, sporște continuu numărul militarilor și al subunităților de frunte din armată.

Un rol uriaș pentru educarea comunistă a militarilor îl are întrecerea socialistă. Ea reprezintă în procesul de instruire un mijloc excepțional de important pentru mobilizarea forțelor creatoare ale soldaților și comandanților în vederea obținerii de noi succese. în vederea obținerii unor rezultate cit mai bune în pregătirea trupelor. În multe unități și subunități comandanții, lucrătorii politici și organizațiile de partid desfășoară întreceri socialiste pentru obținerea titlului de „militar de frunte“, de „pluton, companie, subunitate de frunte“. Încă în cursul anului de instrucție 1956—1957 numărul militarilor de frunte a crescut de două ori, multe dintre baremurile prevăzute pentru calificativul „foarte bine“ au fost depășite. Sute de militari și-au ridicat calificarea de specialiști de clasă: înlocuirea reciprocă a specialiștilor a devenit un lucru obișnuit în multe grupe, echipe de servanți și echipaje: au fost economisite fonduri importante prin prelungirea duratei de exploatare a mașinilor între două reparații etc.

Rezultate deosebit de bune în desfășurarea întrecerii a obținut batalionul comandat de ofițerul Dinev. Datorită conducerii directe și concrete exercitată de comandant, datorită contribuției active a organizației de partid și de tineret, acest batalion a obținut în anul de instrucție care a trecut următoarele rezultate: 22% din personal au primit titlul de „militar de frunte“. 35% din echipajele de tancuri au primit titlul de echipaje de frunte; trei

La o aplicație tactică

plutoane și o companie au primit, de asemenea, titlul de subunități de frunte; 50% dintre mecanicii-conducători clasa a III-a au trecut cu succes normele pentru titlul de mecanic-conducător clasa a II-a; în cursul instrucției de specialitate un număr suplimentar de 52 de militari au fost calificați ca mecanici-conducători; membrii tuturor echipajelor de tancuri se pot înlocui reciproc.

Sergentul Leșceanski este mindria uneia din unități; servanții tunului de sub comanda lui și-au însușit în scurt timp mai multe specialități și au obținut la trageri numai calificativul foarte bine. De asemenea, toți membrii echipajului tancului de sub comanda sergentului Vălcev se pot înlocui reciproc. Militarii echipajului acționează cu egală măiestrie ca ochitori, comandanți de tun și mecanici-conducători. La toate tragerile ei au obținut rezultate foarte bune, au prelungit durata de exploatare a tancului între două reparații cu 154 moto-ore, au economisit 1.200 litri carburanți și lubrifianti, au economisit pentru patrie 125.000 leve!... În rindurile frunțașilor din această unitate se află comandanții comuniști Săbev, Kovacev, Nikolov și Jelezkov în ale căror companii și baterii militare și-au însușit mai multe specialități. Rezultate bune au fost obținute și în pregătirea fizică a militarilor. Peste 60% din ei au îndeplinit normele pentru insigna G.M.A., mulți dintre ei au obținut insigna de gradul I.

Hotărârile Plenarelor din octombrie și noiembrie ale C.C. al P.C.B. au dus la sporirea considerabilă a avântului comandanților și soldaților în pregătirea politică și de luptă. În multe locuri acest

avânt și-a găsit expresia în special în desfășurarea întrecerilor.

În întrecerea socialistă își găsește manifestarea concretă patriotismul socialist înflăcărat al militarilor bulgari, înaltul lor moral, conștiința răspunderii personale pentru apărarea patriei noastre socialiste. În ea își găsește expresia și mișcarea întregului popor pentru îndeplinirea înainte de termen a celui de-al treilea plan cincinal.

Unul din izvoarele tăriei armatei noastre este unitatea ei indestructibilă cu oamenii muncii, cu poporul. Militarii Armatei Populare sînt fii credincioși ai poporului, proveniți din popor și strîns legați de popor. Între popor și armată există o deplină încredere și sentimente reciproce de dragoste. Odată, în trecutul sumbru al poporului nostru, se spunea: „Pe unde calcă picior de soldat, iarba nu mai răsare”. Acum poporul știe că soldații noștri nu vor mai atenta la bunul nimănui, că ei înșiși condamna asemenea practici. Astăzi populația din orașe și sate întîmpină cu încredere deplină subunitățile militare. Dragostea dintre popor și armată se întărește și crește neîncetat. În fiecare an mii de brigăzi de militari pleacă la sate pentru a ajuta țărănimea muncitoare la strînsul recoltei.

Una din trăsăturile cele mai remarcabile ale militarului nostru este hotărîrea lui de a sări întotdeauna în ajutorul celor aflați în pericol, riscîndu-și chiar viața. Cu cîtva timp în urmă, în unele regiuni ale țării au avut loc inundații. Comandanții și soldații au sărit cu multă însuflețire în ajutorul populației. Într-o localitate, sergentul Iordan Vălcev s-a aruncat fără șovăire în vârtejul apelor care inundaseră o parte din case și a ajutat la salvarea co-

piilor și femeilor din familia bătrînului Krăstiu Apostolov. În alt loc, soldații sergentului Șumanov, riscîndu-și viața, au salvat prin acoperișul unei case inundate șapte băieți și fete. Prin aceste acțiuni îndrăznețe soldații au făcut dovada hotărîrii lor de a sluji poporul cu abnegație, nu numai în timp de război, ci și în timp de pace.

Roadele intensei munci politico-educative desfășurate în rîndurile personalului Armatei Populare se manifestă și se fac simțite nu numai în viața armatei. Ele se fac simțite și în viața multilaterală dinafara armatei, în economia națională. Tinerii care și-au terminat stagiul militar intră în cîmpul muncii ca elemente foarte disciplinate, conștiente, cu o mare experiență tehnică, căliți de viața ostășească în lupta cu greutățile, intră în cîmpul muncii ca prețioși constructori ai socialismului.

Armata Populară Bulgară este o școală care pregătește pe militari nu numai pentru încercările aspre ale războiului, ci și pentru activitatea de muncă. Cîți tineri calificați, cu dragoste de muncă, s-au încadrat în economia națională după ce și-au satisfăcut stagiul militar în Armata Populară! Mulți dintre ei lucrează ca mecanizatori pe ogoarele gospodăriilor agricole cooperative de muncă, în minele din bazinul carbonifer Rodopi, pe șantierele noilor uzine, ale lacurilor de acumulare ș.a.m.d.

A devenit o tradiție minunată, glorioasă, inițiativa unui grup de tanchiști care în 1952, după lăsarea lor la vatră, au trecut să lucreze în agricultură ca tractoriști și combineri. De atunci și pînă în prezent, în fiecare an, mulți militari tanchiști și șoferi, urmînd exemplul tovarășilor lor mai vîrstnici, pleacă după lăsarea la vatră să lucreze ca

mecanizatori la gospodăriile agricole cooperative de muncă și la gospodăriile agricole de stat sau ca specialiști în uzine.

În prezent Armata Populară Bulgară stă cu vîgilență de strajă păcii și securității R.P. Bulgaria. Cot la cot cu ea, în strînsă prietenie de luptă, stau de strajă păcii și armatele invincibilului lagăr socialist. Prietenia de granit dintre armatele socialiste este sudată cu sîngele vărsat de popoarele noastre, cu sîngele vitejilor militari ai Armatei Sovietice, ai Armatei Populare de Eliberare Chineze, ai armatelor poloneză, cehoslovacă, romînă, bulgară, albaneză etc., vărsat în lupta împotriva celui mai înverșunat dușman al omenirii — fascismul și imperialismul. Această prietenie și colaborare frățească între armatele noastre socialiste este luminată de ideile invincibile ale marxism-leninismului, de razele nemuritoare și dătătoare de viață ale Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Prietenia noastră are un singur țel — asigurarea păcii și securității țărilor noastre socialiste împotriva planurilor agresive ale imperialismului internațional.

Expresia acestei solidarități și baza respingerii agresiunii este Tratatul de prietenie, colaborare și ajutor reciproc de la Varșovia, încheiat între țările socialiste din Europa. Astăzi, militarii din toate țările socialiste își dau seama și mai profund că prietenia de luptă a armatelor noastre este garanția cea mai sigură a apărării suveranității de stat și independenței naționale a fiecărei țări socialiste.

În deplină concordanță cu indicațiile leniniste și cu hotărîrile Congresului al XX-lea al P.C.U.S., Congresul al VII-lea al P.C.B. a arătat necesitatea sporirii vîgilenței, dată fiind primejdia unei agre-

siuni imperialiste, și a pus drept sarcină de răspundere în fața poporului bulgar și a Forțelor lui Armate : „...să întărească și să ridice permanent capacitatea de luptă și pregătirea de luptă a Armatei Populare, ...să sprijine și să întărească organele Miliciei Populare și ale Securității Statului...”¹.

În prezent sarcina principală a întregului personal al Armatei Populare este de a manifesta o înaltă vigilență, de a continua neincetat și cu deplină încordare a forțelor munca pentru perfecționarea pregătirii de luptă a unităților și subunităților.

Astăzi, la a 15-a aniversare glorioasă a sa, Armata Populară Bulgară, ca urmare a grijii permanente a partidului și a Comitetului său Central, datorită înzestrării ei tehnice, datorită pregătirii și educării personalului în deplină concordanță cu cerințele războiului modern, este capabilă să îndeplinească misiunile pe care i le va pune poporul. Partidul și guvernul, este capabilă să apere frontierele de stat ale patriei, să apere munca pașnică, creatoare a poporului și, împreună cu armatele socialiste frățești, să dea o ripostă nimicitoare oricărui agresor.

¹ Raportul de activitate al C.C. al P.C.B. la Congresul al VII-lea al Partidului, broșură, pag. 108, ed bulgară.

GHIDUL ORAȘULUI TIMIȘOARA

CU INDICATORUL ALFABETIC
AL STRĂZILOR

1 9 5 9

CARTIERE

- I. Cetate
- II. Fabric
- III. Elisabetin
- IV. Iosefin
- V. Mehala, Ronat, Blascovits
- VI. Fratelia
- VII. Freidorf
- VIII. Plopi
- IX. Ghiroda Noua
- X. Ciarda-Rosie

PODURI

- Podul Mihai Viteazul
- Podul Dacilor
- Podul Decebal
- Pasarela Ocsko Terezia
- Pasarela Michel Angelo
- Podul Tinereții
- Podul Traian
- Podul Metalic
- Podul Ștefan cel Mare
- Podul Eroilor
- Pasarela
- Podul Muncii
- Podul C. F R

PARCURI

Parcul Poporului	II	Str. 3 August
Parcul Pionierilor	I	23 August — Michel Angelo
Parcul de Cultură și Odihnă	I	Michel Angelo — Willson
Parcul Catedralei	I	Politehnicei — 30 Decembrie
Parcul Stalin	I	30 Decembrie — Republicii
Parcul Clinicilor Noi	I	C. Aradului
Parcul Doina	III	Gh. Doja
Parcul Petöfi	VII	Victoriei — Andreescu

CIMITIRELE

Cimitirul Mixt		Calea Buziașului
Cimitirul Ortodox Sirb		Str. Stuparilor
Cimitirul Evreiesc		C. Lipovei
Cimitirul Eroilor		C. Aradului
Cimitirul Mixt		Aleea Viilor
Cimitirul Mixt		C. Șagului
Cimitirul Ortodox Român		Cosminului

STRĂZI

A

Str. Abrud	II	Prof. Linta — Dacilor F3
P-ța. Adamachi	III	Memorandului — Ion Vasii D7
Str. Ady Endre	I	(fost Dr. Vertes) — 30 Decembrie I. Georgescu D4
Str. Agricultor	V	Mircea cel Bătrîn — Bogdăneștilor A3
Str. Agronomiei	VII	Victoriei — Andreescu a8
Str. Aida	II	Virtuții — Kogălniceanu F2
Str. Albac	II	Detunata — Gogol F3

Str. Alba Iulia	I	Libertății — Huniade D4
Str. Albinelor	II	Nahimov — hotarul Dumbrăvița F1
Str. Alexandrescu Gr.	V	Bogdăneștilor — Torontalului A1, 2, 3
Str. Alexandrii V.	I	Libertății — Unirii D4
Str. Alsacia	II	Lorena — Zürich F2
Str. Amado-George	IX	Fadeev — Hotar I4
Str. Aman Pictor	V	Rosseti — Șeșu Aurel a3, 4
Str. Amzei	V	Bogdăneștilor — Taborului A4
Str. Andreescu Nic	VII	Eliberării — Banatul 9
Str. Anina	X	Drumul Urseni — Emil Racoviță G9
Str. Anul 1848	VI	Muzicescu — Dimineții D10
Str. Anvers	V	Pictor Aman — Calea Ferată a3
Str. Antipa Grigore	X	Calea Buziașului — Hotar 19
Str. Apateu	II	Cimitirului — Canalul Subolesa G5
Str. Aprilie 7-1929	I	Paris — Calea Ferată D4
Str. Apusului	IV	N. Cristea — Frunzei A8
Calea Aradului	I	Mărăști — Vamă CII, I, 1, D2, 3
Str. Arcului	II	Delavrancea — Grozescu G3
Str. Arcidava	III	Mureș — Muzicescu D9
Str. Ardeleanu Gh	II	Glinca — Tincu Velea H2
Str. Argeș	III	Fucik — Cluj E6
Str. Ariadna	III	Ștefan Plăvăț — Muzicescu C8, 9
Str. Arieș	III	1 Decembrie — Ceașcovschi E6
Str. Aristofan	II	Demetriade — Albinelor (fost Justin Georgescu) P1
Str. Armata Roșie	VII	Victoriei — Sofocle a7
Str. Armoniei	II	C. Lipovei — Marginei (fost Contemporana) D11
Str. Aronianu Dr.	II	Liniștei — Cimpna DI
Str. Artiștilor	III	Piața Crucii — Piața Adamachi E7
Str. Asachi	II	Ștefan cel Mare — Noua F5, G4

Str. Asănești	I Huniade — Ștefan Gheorghiu D4, 5
Str. Atena	II Ion Roată — Stuparilor E1
Str. August 3	II Podul Decebal — Piața Traian E4, F3
Bulv. August 23	I G-ral Foch — Podul Decebal E4
Str. Aurelianus	III V. Pirvan — Ilie Pintilie E5
Str. Aurora	II Cimpina — Armoniei CII
Str. Aviatorilor	II C. Moșnița — Suboleasa H5
P-ța Avram Iancu	V Crișan — Cloșca B2
P-ța Axente Sever	III Ion Vasii — Eneas D7

B

Str. Baader Enric	II Eroilor de la Stalingrad -- Demetriade E2
Str. Baba Dochia	II Epure — Tigrului G4
Bulv. Babeș Victor Dr.	III Mihai Viteazul — Cluj D6
Str. Bacalbașa Anton	VII Răscoala din 1907 C.F.R. linia #11
Str. Bacovia George	II Behelei — Dorobanților (fost Pavel Rotariu) G2
P-ța Badea Cârțan	II Eroilor de la Stalingrad - S. Bărnuțiu — Industria Linei F3
Str. Bagdazar Dimitrie	VII Răscoala din 1907 — Kossuth Lajos (fost I.C. Parhon) #9, 10
Str. Baia	II Satu Mare — H5
Str. Balas	II Tigrului — Chopin G3, 4
P-ța Bălcescu Nicolae	III Gh. Doja — M. Viteazul - Porumbescu D6
Str. Lt. Balea Ovidiu	V Alexandrescu — C.F.R. C. ferată Arad a2 A - 2
Str. Balta Verde	V Roza Luxemburg — Cetății E3
Str. Banatul	IV Bora Marcov — Alexandrescu A8, 7
Str. Băncilă Octav	VII Victoriei — Andreescu a8

Str. Bancic Olga	II Alsacia — Renașterii F2
Str. Banul Mărăce	V Bogdăneștilor — Dunărea B4
Str. Banul Severinului	V Pictor Aman — C. Ferată a4
Str. Barac Ioan	IV Cpt. Damsescu — Rahevei A7
Str. Darbu Lăutaru	VI G-ral Bem — Marat B11
Str. Barierei	V Bogdăneștilor — Cireșului a4
Str. Barițiu Gheorghe	IV Titulescu — Gării A5, 6
Str. Bărnuțiu Simion	II Kogălniceanu — Dorobanților F2, G2
Str. Bartok Bela	VI Secerei — Izlaz B10, 11
Str. Basarab Matei	V Cetății — Bucovinei D1, C1
Str. Bastilia	II Aleea C.F.R. — Lorena F2
Str. Birzava	V Bogdăneștilor — Taborului A4
Str. Batania	II Toracului — Mohănescu G4, 5
Str. Behelei	II S. Bărnuțiu — Bacovia G2
Str. Belgrad	V Bogdăneștilor — Nepos a4
Bulv. Beloiannis Nicos	I 30 Decembrie -- 23 August D5, E4
Str. Bem, General	VI Șagului — Hotar Chișoda B9, 10, 11
Str. Bernat Andrei	III Chiriac — Hebe C9
Str. Berzei	III Mureș — Muzicescu D9
Str. Bethooven	I Lenin — Ștefan Gheorghiu E4
Str. Belinschi Visarion	II Delavrancea — Sarmisegetuza G3
P-ța. Bihor	III 1 Decembrie — Crișul F5, 6
P-ța. Bisericii	III Oleg Coșevoi — Fucik D6
Str. Bistrei	II Uranus — C. Moșniței H4
Str. Bistrița	V Șețu Aurel -- Mircea cel Bătrîn A3
Str. Bitolia	II Torac — Apateu G5
Str. Bobilna	IX Fadeev — C. Ghirondei (fost Regiunea Timișoara) I3
Str. Boemia	II Liniștei — Cimpina DI

Str. Bogdăneștilor V Circumvalațiunii —
Cassian Munteanu a4, 5
A3, 4
B3, C4

Str. Bojincă Damaschin III Brincoveanu — P. Vasici C7
Str. Boliac I. Klein — Chopin G3, 4
Str. Bolintineanu Titulescu — Gării B5
Str. Bojocan Nicolae V Bogdăneștilor —
Dunărea A4

Str. Bradul III Negoi — Deac. Coresi F6
Str. Brezoianu Iancu V Balta Verde — Mircea
cel Bătrîn
(fost Brănuțiu D.) B3

Str. Breiner Bela II Viorelelor — Mistral G2, 3
Str. Brincoveanu III 6 Martie —
Muzicescu C7, 8, 9

Str. Braniștei I Eroilor de la Stalingrad —
Martirii de la Ribnița E3

Str. Brediceanu I Circumvalațiunii —
Piața Libertății C4, D4

Str. Brutus I Gh. Lazăr — Mihai Polit D3
Str. Bruxell V Aurel Șețiu — Rosseti a3, 4
Str. Bucegi III Bihor — Deac. Coresi F6
Str. Bucovinei V Preot Neagu —
Torontalului B1, 2

Str. București I A. Popovici —
F. Baader E3

Str. Budai Deleanu IV 6 Martie — Bora Marcov B7
Str. Busuioc V Birzava — Ion Gorun A3
Str. Burca Const. X Ioviță Luca —
C. Buziașului H9

Str. Butoarcă Sava I 23 August — H. Heine E3, 4
Calea Buziașului II 1 Decembrie —
Hotar G5, 6, 7, 8, H8, 19

C

Str. Călin Ioan IV Titulescu — Republicii B5
Str. Cameliei V Bogdăneștilor —
Ion Gorun B3

Str. Cimpiei V Plugariilor —
Aleea Viilor A1

Str. Cimpina II Lipovei — Aradului CII, D1
Str. Cimpului II Chopin — Torac G3, 4, 5
Str. Cantemir I Karl Marx — Telbis D4
Str. Canalul Bega VII Krupskaja — Hotar I4, J4
Str. Caragiale II Coloniei — Roosevelt F4
Str. Caraș III Eroilor — Trubadur E5
Str. Carei V Liege — Hotar C1
Str. Cârlova Vasile II Tigrlului — Vulcan G3
Str. Cernescu Lazăr V Aurel Șețiu — Cloșca (fost
Ion Rotariu) A2

Str. Carpați III Retezat — Cerna F5, 6
Str. Cartago V Geml — Dunărea B4
Str. Carusso I Roaită V. — Telbis E4
Str. Ceferiștilor VI Șagului — Secerei A10, B11
Str. Cehov VI Muzicescu —
Dimineții E10

Str. Cercului VI Galilei — G-ral Bem C11
Str. Cermena Petru II Stefan cel Mare — Noua G5
Str. Cerna Petru III 1 Decembrie — Negoi F5
P-ța Cernășevschi II Epure — Pipos F4
Bulv. Cetății I Bogdăneștilor —
Torontalului B2, 3, C2

Str. Ceachina Liza VII Victoriei — Andreescu a9
Aleea C. F. R. II Kogălniceanu —
Hotar F1, 2, G1

Str. Doamna Chiajna I Sinaia —
Circumvalațiunii C4

Str. Chinezul Paul I Lermontov — Oituz D3
Str. Chiriac III Rusu Șirianu —
Muzicescu D8, 9

Str. Chișodei VI Ipătescu — Hotar D10, C11
Str. Chopin II Sarmisegetuza —
Cimpului G3

P-ța Ceaicovschi III Arieș — Craiova E6
Str. Cimitirului II Torac — Tigrlului G4, 5
Str. Ciocanului VI Ceferiștilor — Bela
Bartok B11

Str. Ciocirlii V Rosseti —
Lt. O. Balea a2, 3, 4

Str. Cipariu Timotei III 6 Martie —
Lauren Treboniu C5

Calea Circumvalațiunii V Dunărea —
C. Aradului C3, 4

Str. Cireşului	V	Necrasov — Rosetti a3, 4
Str. Clisici Iosif	IV	Popovici Borceanu — Rahovei A7
Str. Cloşca	V	Cetăţii — Alexandrescu A2, B2
Str. Cluj	III	Petöfi — 1 Decembrie E5, 6
Str. Cocea Nicolae	X	Simu — Sanţ G9, H9
Str. Coloniei	II	3 August — Deva F4
Str. Cometa	II	C. Ghirodei — Rozelor H2, 3
Str. Comoarei	V	C. Ferată — Jimbolia — C.F.R. Arad 5
Str. Comsomolului	VIII	Canalul Bega — Hotar I4, 5
Str. Comuna din Paris	VII	Victoriei — Sofocle a7
Str. Contemporanul	VII	Baqdazar — E. Irza 710
Str. Constantin cel Mare	II	Nahimov — Molliere EI D1
Str. Constantin David	II	Apateu — Istria G5
Str. Constantin Fratii	II	Uzinei — C. Ghiroda H2, 3
Str. Constanţa	III	Diana — Saligni E6
Str. Constantinova Krupskaia	VIII	Canalul Bega — Hotar I4, 5
Str. Cooperaţiei	II	Constantin cel Mare Radio EI
Str. Copernic	II	Albinelor — D. Marinescu F1
Str. Corbului	III	Romulus — Porumbescu C7
Str. Coresi Deacon	III	Axente Sever — C. Buziaşului E7, F7
Str. Corvin Matei	I	Piaţa Unirii — Oituz D3
Str. Coşbuc	I	Piaţa Unirii — Dr. Russel D3
Str. Cosminului	III	Adamachi — Naturii E7
Str. Craiova	III	Ceacovschi — Retezat E6
Str. Creangă Ioan	II	Negruzzi — Timocului G3
Str. Crinul	II	Şepeştean — Clara Zetcin H2
Bulv. Cristea Nicolae	IV	T. Vladimirescu — C. Şagului A7, 8, B8

Str. Crişan	V	Cetăţii — Alexandrescu A2, B2
Str. Crişul	III	Bihar — Deac. Coresi F6
Str. Crosnev Gheorghe	IV	T. Vladimirescu — Budai Deleanu (fost Malinovschi) B6, 7
P-ţa Crucii	III	Triumfului — Artiştilor D6
Str. Cucu Gheorghe	II	Mendeleev — C3
Str. Cuza Vodă	I	Haşdeu — Păun Pincio B4

D

Str. Dacilor	II	Piaţa Traian — Podul Dacilor F3
Str. Cpt. Damşescu	IV	T. Vladimirescu — Bora Marcov A6, 7
Str. Daniel Constantin	VII	Andrescu — Bacalbaşa (fost Şolohov) a9
Str. Cpt. Dan	V	Bogdăneştilor — Dunărea F4
Str. Darwin	II	Roma — Cuvin E4
Str. Davilla Carol	II	Nahimov — Molliere (fost Kronhauser) E1
Str. 1 Decembrie	II—III	Piaţa Crucii — C. Buziaşului E6, F5
Str. 13 Decembrie 1918	IV	6 Martie — Gara Mare B5, 6
Bulv. 30 Decembrie	I	Podul Traian — Huniade D4
Str. Dej	V	Liège — Hotar CI
Str. Delavrancea Barbu	II	Belinschi — Canalul Bega G3
Str. Delfi	III	V. Pirvan — Trubadur E5
Str. Deliblata	III	Eroilor — 1 Decembrie F5
Str. Demetriade	I—II	Nahimov — Aleea C.F.R. D2, E2

F1

9

Str. Demetrescu Traian	VIII	Krupskaia — Jules Verne (fost Polevoi Boris) I5
Str. Despotovici Jarco	I	CircumvalaŃiunii — P. Pincio C4
Str. Deta	VIII	Krupskaia — Paul Eduard I4
P-Ńa Detunata	II	Abrud — Vidra F3
Str. Deva	II	Rooswelt — Coloniei F4
Str. Diana	III	Cluj — Medea F6
Str. Dima	I	Gh. Lazăr — Mărășești D3
Str. Dimineții	VI	Vinătorilor — Cehov D10
Str. Dimitrov Gheorghe	I	Mărășești — Popa Șapcă D4
Str. Dinicu Dimitrie	X	Matei Milo — Stoica Pavel H10
Str. Dobrogeanu Gherea	I	Nicos Beloiannis — Spiru Haret D5
Str. Donici Alex.	V	Pictor Aman — C.F.R. Arad a3
Calea Dorobanșilor	II	P. Maior — Hotar G2, H1
Str. Dostoevski	III	Ceaicovschi — Deac. Coresi E6
Str. Duja Gheorghe	III	6 Martie — N. Bălcescu C5, 6 D6
Str. Drăgășani	II	Kogălniceanu — E. Baader F2
Str. Dragoș Vodă	V	Lazăr Cernescu — Alexandrescu A2
Str. Dreptatea	IV—VII	Bora Marcov — V. Vasia A8
Str. Dunărea	V	Bogdăneștilor — Hașdeu A5, B4
Str. Dunărea Veche	I	Hașdeu — Sahia B4
Str. Duzilor	III	Vălenii de Munte Ghirocului D8

		E
Str. Edison	II	Constantin cel Mare — Radio EI
Str. Eduar Paul	VIII	Canalul Bega — Hotar I4, 5
P-Ńa Eliberării	VII	Victoriei — Ion Slavici a9
Str. Eminescu	I	V. Roaită — G-ral Foch D4
Str. Encel Maurițiu	I	23 August — Grozăvescu T E4
Str. Encas	III	C. Șagului — Axente Sever C8, D7 8
Str. Energiei	II	Aviatorilor — Satu Mare H5
Str. Enescu George	VII	Rev. din Oct. 1917 Proletarul a8
Str. Col. Enescu Ion	I	1 Mai — 16 Februarie 1933 C4, D4
Str. Engels	I	V. Roaită — Piața Unirii D4
Str. Epure	II	Cernășevschi — Ștefan O. Iosif F4
Bulv. Eroilor	III—II	Cluj — Ștefan-cel Mare E5, 6, F5
Bulv. Eroilor de la Stalingrad	II	Dr. Russel — Badea Cîrșan E3, F3
Str. Eternității	VI	C. Șagului — Barbu Lăutaru D10, 11
Str. Euripide	X	Hașeg Ioan — Emil Racoviță H9
		F
Str. Făclie Alexandru	II	Eroilor de la Stalingrad — Virtușii F2
Str. Fadeev Alex.	IX	Rozelor — Hotar I4
Str. Făgăraș	I	Bogdăneștilor — Despotovici C4
Str. Fașului	II	V. Pîrvan — Cuvin E4, F4
Str. 16 Februarie 1933	I	Horăști — Brediceanu C4

Str. Feldioara	III	W. Mühle — Axente Sever D7
Str. Feuerbach Ludwig	III	Coșevoi — Oltul D6
Str. Filimon Nic.	VII	Eliberării — Bacalbașa a9, 10
Str. Filipescu Leonte	I	23 August — Eroilor de la Stalingrad E3, 4
Str. Florilor	VI	Ceferiștilor — Eternității A10
P-ța G-ral Foch	I	Eminescu — Dr. Telbis D4
Str. Fonagy Ioan	I	Republicii — 7 Aprilie 1929 C4
Str. Franțescu	I	Gh. Dimitrov — Lermontov (fost G-ral Doda) D4
Str. Fratelia	VI	Chișodei — G-ral Bem B9
Str. Frigului	II	Albinelor — Demetriade F1
Str. Frimu Ion	III	Rusu Șirianu — Brincoveanu C7
Str. Fröbl	IV	6 Martie — T. Vladimirescu B6, 7
Str. Fructelor	VI	C. Șagului — Vegetației B9
Str. Frunzel	IV—VI	C. Șagului — Apusului B8, 9
Str. Fucic Iulius	III	Bisericii — 1 Decembrie D6
P-ța Furtună Ștefan	III	Jdanov — 6 Martie C6
Str. Flacăra	IX	Fadeev — Hotar I3

G

Str. Galilei	VI	Emil Zola — Cercului C10
Str. Galvaniei	II	Dr. Davilla — Ion Roată E1
Str. Galibaldi	III	Memorandului — Muzicescu (fost Stalingrad) D7, 8, 9
Str. Gării	IV	Gara Mare — Năsăud A5, B5

Str. Gârleanu Emil	VIII	Timirișev — Hotar (fost Ady Endre) J5
Str. Gaspar Mihal	III	Turgheniev — W. Mühle D6
Str. Gelu	IV	N. Titulescu — Gării A5, 6
Str. Geml	V	Hasdeu — N. Bolocan B4
Str. Geneva	II	Bastilia — Renașterii F1, 2
Str. Georgescu Iustin	I	Polttehnicii — Republicii (fost Vicențiu Babeș) D4
Str. Gheorghiu Ștefan	I	Dobrogeanu Gherea — Ocsko Terezia D5, E4
Str. Ghica Ioan	IV	6 Martie — Tudor Vladimirescu C5, 6
Str. Ghoceilor	V	Geml — Dunărea B4
Str. Ghirocului	III	Ceaičovschi — Hotar E7, 8, 9
Str. Goethe	I	30 Decembrie — Georgescu Iustin D4
Str. Giurgiu	III	Romulus — Porumbescu C6, D6
Str. Glad	III	C. Șagului — Garibaldi B8, C8, D7
Str. Glinca	II	Dorobanților — Clara Zetchin H1
Str. Gloriei	II	Ștefan cel Mare — Maiacovschi B6, 7
Spl. Gogol	II	3 August — Dacilor E3, F3
Str. Gojdu	IV	Furtuna — T. Vladimirescu C5
Str. Goleșcu Alex.	I	Tapia — Enric Baader E2, 3
Str. Goliat	I	Popa Șapcă — T. Mihali E3
Str. Gorki Maxim	III	Argeș — V. Pirvan E6
Str. Gorun Ioan	V	Roza Luxemburg — Lăpușneanu A3
Str. Grădinei	VI	Frunzei — Hotar B9
Str. Gratia	III	Saligni — Retezat E6
Str. Grigorescu	I	Unirii — Dima D3
Str. Pictor Grigorescu	V	Lazăr Cernescu — Mircea cel Bătrîn B3
Str. Grisellini	I	Eminescu — Gh. Dimitrov D4
Spl. Grivița	II	P. Maior — Viorelelor G3

Str. Grivița Roșie	III	M. Viteazul — Odobescu D5, C6
Str. Groza Petru	VIII	Krupskaia — Comsomolului I5
Str. Grozăvescu Traian	I	Arpad Szabo — Ștefan Gheorghiu E4
Str. Grozescu Iuliu	II	Sarmisegetuza — D. Vrancea G3
Str. Gruia Dumitru	VII	(fost W. Pick) β8
Str. Grunberg Lazăr	V	Geml — Dunărea B4
Str. Gurelan Nicolae	V	Banul Mărăcine — Păun Pincio B4
Str. Guttenberg	III—II	Eroilor — 1 Decembrie I-5
H		
Str. Haia Lifschitz	VI	Ana Ipătescu — Cercului (fost Primăriei) G10
Str. Haga	II	Liniștei — Cimpina DJ
Str. Hamlet	I	Cetății — Gh. Lazăr B3
Str. Hajdeu	V—I	Bogdăneștilor — Dunărea Veche B4
Str. Hașeg Ioan	X	Euripide — Stoica H10
Str. Hebe	III	Rusu Șirianu — Muzicescu C8, 9
Str. Hector	I	23 August — Eroilor de la Stalingrad E4
Str. Heine Heinrich	I	Eroilor de la Stalingrad — A. Novac E3
Str. Herbak Ianoș	X	Euripide — Stoica H10
Str. Herodot	II	Istria — Cimpului G5
Str. Herzen	III	Eroilor — 1 Decembrie F5
Str. Hoșas Calistrat	VIII	Timiriazev — Hotar I5
Str. Holdelor	II	Mollière — Ionescu de la Brad EI
P-ja Horașiu	I	Republicii — Politehnicei C4
Str. Horea	V	Cetății — Alexandrescu A2, B2, 3
Str. Huniade Ioan	I	Alba Iulia — Dr. Telbis D4

		I
Str. Iași	I	Eroilor de la Stalingrad — București E3
Str. Imberg Vera	VIII	Deta — Hotar I5
Str. Independenței	III	Bălcescu — Memorandului D7
Spl. Industria Linet	II	Badea Cîrjan — Branștei F3
Str. Dascăl Ioanovici	II	Ghiroda — Cometa — H2, 3
Str. Ion Iacob	I	Popa Șapcă — A. Popovici E3
Str. Ion Ionescu de la Brad	II	Lipovei — Albinelor EI, II, FI
Str. Iorga Nicolae	I	Martirii de la Ribnița — Paciurea E4
Str. Iorgovici Paul	II	Delavrancea — Morarilor G3
Str. Ioviță Luță	X	Euripide — Stoica H10
Str. Iosif Atila	VI	G-ral Bem — Chișodei C11
Str. Ipătescu Ana	VI	C. Șagului — Chișodei B9
Str. Iris	III	C. Șagului — Hebe B8, C8
Str. Irlanda	II	A. Nahimov — Hotar D1
Str. Irza Emilia	VII	Răscoala din 1907 — C. I. Nottara B10
Str. Iscovescu Pavel	II	Partizanul — Fagul E4
Str. Izlaz	VI	Muzicescu — Ceferiștilor B10, C10
Str. Ispirescu	II	Negruzzi — Spl. Morarilor F3
Str. Istria	II	Melodiei — Pindului G5
Str. 11 Iunie	I	Piața Unirii — Ortuz (fost Petre Carol) D3
Str. Izvorului	III	Mihai Gașpar — D6
J		
Bulv. Jdanov	IV	Furtuna — 13 Decembrie C6
Str. Jianu Iancu	V	Mircea cel Bătrîn — Roza Luxemburg B3

Str. Jiu IV N. Titulescu —
 Str. M. Joffre II Republicii C5
 Str. Jozsa Bela III Traian — Delavrancea F3
 Eroilor — 1 Decembrie
 (fost Latona) E6

K

Str. Kalinin VI Cercului — Cehov D10
 Str. Kirov VI C. Şagului —
 Emil Zola B10, 11
 Str. Kisselef Pavel VIII Timiriachev — Hotar J5
 Str. Kiss Egon Ervin VI Muzicescu —
 Dimineţii D10
 Str. Klein Inocenţiu II Balas — Mohănescu G4
 Str. Dr. Koch II A. Nahimov —
 Cimitirului E1, F2
 Str. Kogălniceanu M II Badea CiŃtan —
 Aleea C.F.R. F2
 Str. Komanov Raicov V Horea — Alexandrescu
 (fost Arcadie Gruin) A2
 Str. Kosevoi Oleg III Dr. V. Babeş —
 Bisericii D6
 Str. Kossuth Lajos VII Ion Slavici —
 Calea Ferată B9
 Str. Kutuzov I Nicos Beloianis —
 Lenin D5
 Str. Kuvin II Pestalozzi — Fagului F4

L

Str. Lalescu III Dr. V. Babeş —
 V. Pirvan D6
 Str. Lăptarilor II Gloriei — Nicolint F5
 Str. Lăpuşneanu V Busuioc — Zorile A4
 Str. Lăutarilor II Gloriei — Lăptarilor F5
 Str. Lazăr Alexandru II N. Pop — Gloriei F5
 Str. Lazăr Gheorghe I Piaţa Unirii —
 Cetăţii B3, C3
 Str. Lenau I 30 Decembrie —
 Willson (fost Filimon
 Sirbu) D4

Bulv. Lenin I 30 Decembrie —
 23 August D5, E4
 Str. Leningrad III Dr. V. Babeş —
 Turgheniev D6
 Str. Leonard IV Popovici Berceanu —
 Frunzei B8
 Str. Lermontov I Palanca — Paul
 Chinezul E3
 Str. Leta III Lidia — Muzicescu C8, 9
 Str. Leului II Gloriei — Eroilor F5
 P-ţa Libertăţii I Ungureanu — Alecsandri —
 Alba Iulia D4
 Str. Liciu V Mărginenilor — Hotar a5
 Str. Lidia II Ştefan Plăvăţ —
 Hotar C8, B8, E8
 Str. Liège V Torontalului —
 Aradului C1, I
 Str. Liliacului V Calea Ferată — Hotar 4
 Str. Liniştei II Aradului — Lipovei D1
 Str. Linţa Dionisie Prof. II 3 August — Spl. Gogol
 (fost Petre Tegle) E4
 Calea Lipovei I—II C. Aradului — Hotar D1, I
 Str. Lisabona V Russo — Birzava A4
 Str. Livezilor V Mircea cel Bătrîn —
 Manole a3, 4
 Str. Prof. Longinescu Gh. II Uzinei — Bela Breiner
 (fost Şuboni) G3
 Str. Lorena II Kogălniceanu —
 Dorobanţilor F2
 Str. Lucaci Vasile I Solon — Bucureşti E2
 Str. Lucerna II Stuparilor — Kopernic F1
 Str. Lucreţia III Negoii — Diac. Coresi E6
 Str. Lunei II Ştefan O. Iosif — Noua G4
 Str. Lungu Dascăl II Fagului — Trubadur F5
 Str. Lupeni V V. Micle — Lissabona A4
 Str. Lupu Vasile IV Minski Lajos —
 Nic. Cristea A7
 Str. Luxemburg Roza V Avram Iancu —
 Bogdăneştilor B3
 Str. Luceafărul VI Marat — Hotar B11

M

Str. Macarenco A. S.	IX	Fadeev — Hotar I4
Str. Macarie	VII	G. Enescu — Andreescu a8
Str. Macedonschi Alex.	III	Rusu Şirianu — Stefan Plăvăţ (fost Olt) C7, 8
Str. Madona	V	Ion Raţiu — Semicerc A4
Str. Madrid	I	Cetăţii — Gh. Lazăr B3
Str. Mageru G-ral	VIII	Canalul Bega — Hotar (fost Simionov Const.) I4, 5
P-ja Maiacovschi	III	Trubadur — Milcov F5
Str. Maior Petru		Griviţa — Ovidiu G3
Str. 1 Mai	I	Republicii — Brediceanu D4
Str. 9 Mai	I	Libertăţii — V. Roaită D4
Str. Mangiuca	III	Miloiia — Ulpia Traian D3
Str. Manole	V	Ciocirlei — I. Raţiu a4
Str. Mărăşeşti	I	30 Decembrie — Gh. Dima D4
P-ja Mărăşti	I	Dima — C. Aradului D3
Str. Marat	VI	Emil Zola — Lucaefărul B11
Str. Marconi	II	Constantin cel Mare — Radio EI
P-ja Marcov Bora	IV	Banatul — Budai Deleanu B7
Str. Marelecaia	IX	Fadeev — Hotar I4
Str. Marinescu	V	Trifului — Ostrovski a5
Str. Marinescu Ada	III	Lidia — Muzicescu C8, 9
Str. Prof. Dr. Marinescu	II	3 August — Coloniei F4
Str. Marinescu Dumitru	II	Stuparilor — Copernic F1
Str. Marite	VIII	Krupskaia — Paul Eduard I4
Str. Marginei	II	Cimpina — Hotar C2
Str. Mărginenilor	V	Sacului — C. Ferată a5
Bulv. 6 Martie	IV—III	Podul Traian — C. Şagului C5, 6, B7
Str. Martirii de la Rîbnita	I	23 August — Braniştei E3
Str. Marx Karl	I	Libertăţii — Huniade D4
Str. Mătăsarilor	II	Uzinei — Tincu Velea G2, 3

Str. Medea	III	1 Decembrie — Eroilor E6
Str. Megyeri Ştefan	I	Madrid — Păun Pincio B3, 4
Str. Melodiei	II	Lunei — Istria G4
Str. Memorandului	III	Ulpia Traian — Ceaicovschi D7, E6
Str. Mendeleev D	I	Bogdăneştilor — Madrid C3
Str. Micle Veronica	V	Russo — Birzava A4
Str. Miciurin	V	Cetăţii — Alexandrescu A2, B2
Str. Micu Samuil	II	Aleea C.F.R. — Peneş Curcan F2
Str. Michel Angelo	I	Lenin — Canalul Bega E5
Bulv. Mihai Viteazul	III	Podul Tinereţii — Bălcescu D5, 6
Str. Mihali Teodor	I	Eroilor de la Stalingrad — Vasile Lucaci E3
Str. Mitchevici	V	Rosetti — Radu de la Afumaţi a4
Str. Milescu Spătaru	X	C. Buziaşului — H9
Str. Milcovul	III	Eroilor — Maiacovschi F5
Str. Millo Matei	X	Drumul Urseni — Buziaşului G10, 9, H9
Str. Miloiia	III	Lidia — Muzicescu C8, 9
Str. Arh. Mincu Ioan	II	Pomiculturii — Mollier EI, 1
Str. Minotaurului	III	Mureş — Muzicescu D9
Str. Minschi Lajos	IV	T. Vladimirescu — Budai Deleanu (fost Alex. Donici) A6, B7
Str. Mircea cel Bătrîn	V	Cetăţii — C. Ferată a3, A3, B3
Str. Miresei	V	Aradului — Torontalului C1
Str. Miriştei	II	C. Suboleasa — Uranus H4
Str. Miron Costin	IV	6 Martie — T. Vladimirescu C5
Str. Mistral	II	Bela Breiner — Cometa H3
Str. Modestiei	III	Carpaţi — D. Coresi F6
Str. Musorscki	II	Vlaicu — Tigrlului F4
Str. Mohănescu Nic	II	Tigrlului — Cimpului G4

Str. Moldovei	II	Dascăl Ioanovici — Cometa H2
Str. Mollière	II	Lipovei — Stuparilor E1
Spl. Morarilor	II	Sarmisegetuza — Dacilor G3
Str. Morminților	I—II	Aradului — Lipovei D1
Calea Moșniței	II	C. Suboleasa — Hotar H6
Str. Moșilor	III	6 Martie — Laurean Treboniu C5
Str. Movilă Aprodul	I—V	Eftimie Murgu — Megyeri B4
Str. Mozart	VIII	Krupskaia — Paul Eduard I4
Str. Muncii	VII	Victoriei — Andreescu a8
Str. Muncitorilor	VI	Muzicescu — Dimineții D10
Str. Munteanu Cassian	V	Bogdăneștilor — Necrasov a5
Str. Muntele Mic	II	Satu Mare — Hotar H5
Str. Munteniei	V	Avram Iancu — Aleea Viilor B2
Str. Mureș	III	C. Șagului — Hotar B9, C9, D9
Str. Mureșan Andrei	IV	Spl. Titulescu — Republicii C5
Str. Murgu Eftimie	V	Bogdăneștilor — Dunărea B4
Str. Sergent Mușat	I	Unirii — Mărăști D3
Str. Muzicescu	VI—III	Chiriac — C. Ghiroului B9, C9, D9
Str. Mühle Wilhelm	III	Bălcescu — Crucii D7

N

Str. Nagy Antal	I	Circumvalatunii — Făgăraș C4
Str. Amiral Nahimov	II	Lipovei — Demetriade D1, E1, 2
Str. Năsăud	IV	N. Titulescu — Gării A6
Str. Naturii	III	Cosminului — Hotar E8, 9
Str. Preotul Neagu	V	Cetății — Munteniei B2

Str. Necrasov	V	C. Ferată — Cireșului a5
Str. Cronicarul Neculcea	II	Ștefan cel Mare — Tigrului F4, G4
Str. Neculuță	II	Mareșal Joffre — A. Vlaicu F4
Str. Negruzzi	II	I. Pannet — Delavrancea F3, G3
Str. Zugravul Nedelcu	IV	6 Martie — T. Vladimirescu C5
Str. Negoi	III	Ceaicovschi — Buziașului E6, F6
Str. Negulici	V	Bărzava — E. Murgu (fost Orașu) A4
Str. Nepos	V	Trifoiului — Ostrovski a5
Str. Nicoară Moise	II	Tigrului — Chopin G3
Str. Nicolaevici Ioan	V	Cameliei — Bărzava A3
Str. Nicolinț	III	Maiacovschi — Eroilor F5
Str. 7 Noiembrie	IV	Ștefan Furtună — T. Vladimirescu C5
Str. Nottara C. I.	VII	Bagdazar — Slavici β10
Str. Novac Aurel	I	Martirii de la Ribnița — Eroilor de la Stalingrad E3
Str. Nouă	II	Neculcea — Istria G4
Str. Nufăr	IV	N. Titulescu — Gării A6

O

Str. Ocsko Terezia	I	Ștefan Gheorghiu — Spiru Haret E4
Str. Odobescu Alex.	III	6 Martie — Porumbescu C6
Str. Odobești	I	Leonte Filipescu — Branistei E3
Str. Ofcea	II	Pestalozzi — Roma E4
Str. Ogarev	I	N. Beloiannis — Ștefan Gheorghiu E4
Str. Oituz	I	Mărăști — Popa Șapcă D3
Str. Olanda	II	Pasteur — Albinelor E1
Str. Olănescu	IV	Gelu — Nufăr A6

Str. Oltul	III	V. Pirvan — Crucii D6
Str. Oradea	I	N. Beloiannis — Lenin E4
Str. Ostrovschi	V	Cireşului — Bogdăneştilor a5
Str. Ovidiu	II	Petre Maior — Viorelelor G3
P		
Str. Păcii	VII	Victoriei — Andreescu a8
Str. Păciurea	I	23 August — Branştei (fost Buteanu) E3
Str. Paladi T.	X	Cocea — Buziaşului 119
Str. Palanca	I	Unirii — Lermontov D3
Str. Paşanini	VII	Ion Slavici — Bacalbaşa (fost Chişinevschi) 110
Str. Pan Anton	II	Traian — Vlaicu F4
Str. Ing. Pannet	II	Traian — Rareş F3
Str. Panova Vera	VIII	Timiriazev — Hotar J5
Str. Papila Pavel	I	Hector — I.V. Stalin E4
Str. Parcului	VIII	Timiriazev — Hotar J5
Str. Paris	I	Republicii — Brediceanu E4
Str. Partizanul	III	V. Pirvan — Trubadur E5
Bulv. Pirvan Vasile	III—II	M. Viteazul — 3 August D5, E5
Str. Pasteur	II	Nahimov — Pomiculturii E1
Str. Păstorilor	V	Calea Ferată — Hotar 15
Str. A. S. Popov	VII	Bagdazar — Bacalbaşa 110
P-ja Păun Pincio		Megyeri — Smetana B4
Str. Pavel Elena		Doja — Vladimirescu C5
Str. Pavlov	VI	Muzicescu — Dimineţii D10
Str. Pelinului	V	Aurel Şeşiu — Mircea cel Bătrîn a3
Str. Sol. Peneş Curcanul	II	Badea CiŃţan — Samuil Micu F3

Str. Pestalozzi	II	Ştefan cel Mare — V. Pirvan F4
P-ja Petöfi	III	V. Pirvan — Trnava E5
Str. Petre Gheorghe	I	Piaţa Stalin — Heine H. E4
Str. Petriła	X	C. Urseni — Ioviţa LuŃă 110
Str. Petrovaselo	V	Ovidiu Balea — Mircea cel Bătrîn A2
Str. Petrovici Zubco	III	Piaţa Crucii — Memorandului Eb
Str. Pierre Gabriel	VII	Gruia — C.F.R. a8
Str. Pindului	II	Torac — Istria G5
P-ja Pintilie Ilic	III	Speranţei — Trubadur E5
Str. Pipos	II	Cernaşevschi — Şcolii F4
Str. Pisa	II	Lucerna — D. Marinescu D1
Str. Plato	I	Brutus — 16 Februarie 1933 D3
Bulv. Plăvăţ Ştefan	III	Şagului — Hotar C8, D8, 7, E7
P-ja Plevnei	III	Tudose V. — Elena Pavel G5
Str. Plugarilor	V	Munteniei — Alexandrescu A1, B2
Str. Poiana Mărului	II	Satu Mare — Hotar H5
Str. Polizu Gh.	I	Dima — C.F.R. D3
Str. Polonă	VII	Răscoala din 1907 — Hotar Utvin 110
Str. Pomiculturii	II	Lipovei — Dr. Koch D1, E1
Str. Pompiliu Ştefu	V	Mircea cel Bătrîn — Bucovinei B2
Str. Pop de Băseşti	IV	Titulescu — Cării B5, 6
Str. Pop Nicolae	III	Roma — Eroilor E5
Str. Pop Reteganu	V	Bogdăneştilor — A. Movilă B4
Str. Popa Laurenţiu	I	Ştefan Megyeri — Gh. Lazăr C3
Str. Popa Şapcă	I	G-ral Foch — C.F.R. D3
Str. Popescu Nicolae	V	P. Aman — Linia C.F.R. a4
Str. Popovici Aurel	I	Eroilor de la Stalingrad — Solon E3

Str. Popovici Bănăţeanu V Plugarilor — Aleea
Viilor A1
Str. Popovici Bărceanu IV T. Vladimirescu —
C. Şagului A7, B8
Str. Porumbescu III Bălcescu —
6 Martie B7, C7
Str. G-ral Praporgescu I Libertăţii —
V Roaită D4
Str. Pravda IX Fadeev — Tepeş Vodă I3
Str. Preoteasa Grigore II Abrud — 3 August (fost
Miron Rominul) F3
Str. Primăverii II Griviţa — Viorelelor G3
Str. Progresului VI Muzicescu — Hotar C10
Str. Proletarul VII Victoriei — Andreescu a8
Str. Prutul III Mureş — Muzicescu D9
Str. Pumnul Aron III Memorandului —
Axente Sever D7
Str. Puşchin III Elena Pavel —
Rozalia D5, 6
Str. Putna III Siretul — Fucic E6

R

Str. Racoviţă Emil X Burca — Şanţ G9, H9
Str. Rădăceanu Lotar VI Izlaz — Progresul C9
Str. Radu Negru I Unirii — Chinezul D3
Str. Radio II Pomiculturii —
Mollier EI, 1
Str. Radiscev VII C. Şagului — Hotar A11
Str. Radu de la Afumaţi V Pictor Aman —
Linia C.F.R. a4
Str. Rădulescu Eliade III Furtuna — Odobescu C6
Str. Rahovei IV Ion Barac —
Vladimirescu A7
Str. Rangheţ Iosif IV Fröbl — Cpt. Damşescu
(fost Prayer) B6
Str. Rainis Ianis IX Gh. Vasilichi — Hotar I3
Str. Ranneti III I. Frimu — Muzicescu C8, 9
P-ja Rareş Petru II Dacilor — Teodoroiu F3
Str. Răşcoala din 1907 VII I Slavici — Linia C.F.R. β10
Str. Răjii Ioan V Rosetti — Aurel
Şeţu A3

Str. Războieni V Cireşului —
Bogdăneşti a5
Str. Reg. 13 Călăraşi I Piaţa Stalin —
A. Novac E3, 4
Str. Remus III E. Pavel —
Rozalia C5, D5
Str. Renaşterii II Viorelelor —
Aleea C.F.R. C1, G2
Str. Rephin VIII Timiriazev — Hotar J5
Bulv. Republicii I - IV 30 Decembrie —
13 Decembrie B5, C5, 4
Str. Retezat III 1 Decembrie — Carpaţi E6
Str. Rev. din oct. 1917 VII Victoriei — Andreescu a8
P-ja Roaită Vasile I Engels — Voltair D4
Str. Roaită Ioan II Nahimov — Mollier EI, 1
Str. Robespier I Asăneşti — Kutuzov D4
Str. Roentghen III Bihor — Carpaţi F6
P-ja Roma III-III Partizanul — Ofcea E5
Str. Romulus III Remus — Brincoveanu -C6
P-ja Reoswelt II 3 August — Caragiale F3
Str. Rosetti V Cireşului — Udrea a4
Str. Roşiorilor V Cireşului — Rosetti a5
Str. Roşu Ioan I Golescu — Titan E2
Str. Roşu Mihal II Dorobanţilor —
Clara Zetchin G2, H2
Str. Rovine II I. Creangă —
Delavrancea G3
Str. Rozalia III M. Viteazul — Remus D6
Str. Rozelor II Uzinei — Fadeev H3
Str. Ruderia V Mircea cel Bătrîn —
Ovidiu Balea a2
P-ja Dr. Russel I Popa Şapcă —
Lermontov D3
Str. Russo Alexandru V Lisabona — Zorile A4
Str. Rusu Şirianu III 6 Martie — Călugăreni C7

S

Str. Sacului V Rosetti — Linia C.F.R. a5
P-ja A. Sahia I Circumvalaţiunii —
Sinaia C4
Str. Saligni Anghel III Constanţa — Negoii
(fost Sarcului) E6

Calea Șagului I	III Rusu Șirianu — Mureș D8
Calea Șagului II	VI C. Ferală — Hotar A11
Calea Șagului III	VI Mureș — Linia C.F.R. B9, 10
Str. Săla,	II Satu Mare — Hotar H5
Str. Saratov	VII Victoriei — Sofocle a7
Str. Sirbu Filimon	V Cloșca — Aleca Viilor (fost Bandu) B1, 2
Str. Dr. Sirbu Ioan	III Ulpia Traian — Miloia D8
P-ța Sarmisegetuza	II Morarilor — Chopin B3
P-ța Sas Andrei	V Cetății — Cimpiei A1, B1, C2
P-ța Satu Mare	II C. Moșniței — Poiana Măruului H5
P-ța Satu Nou	III Eroilor — 1 Decembrie F5
P-ța Săulescu	V Aurel Șețu — Ovidiu Balea a3
P-ța Scîntoia	IX Bobilna — Pravda I3
P-ța Schakespeare	VI Muzicescu — Hotar D10
P-ța Schwicker	V Aurel Șețu — Bogdăneștilor A3
Str. Școlii	II Ștefan cel Mare — Șt O. Iosif F4
Str. Scrobiștei	III Axente Sever — Lidia D8
Str. Secerei	VI Bela Bartok — Ceferiștilor B10, 11
Str. Seiler	IV Titulescu — Republicii C5
Str. Seleuș	III Eroilor — 1 Decembrie I6
Str. Semenic	I Martirii de la Ribnița — Eroilor de la Stalingrad E3
Str. Semicerc	V Birzava — Dunărea A4
Str. Sepețean	II Dorobanților — Crinul H2
Str. Șețu Aurel	V Roza Luxemburg — Linia C.F.R. (fost Moise Doboșan) B3
Str. Severin	III 1 Decembrie — P. Vasici E6
Str. Sibiu	I Bogdăneștilor — Despotovici C4
Str. Simo-Donca	VII Victoriei — Andreescu a6
Str. Simu Ioan	X Buziașului — Stoica H3

Str. Sinaia	I Pincio — Sahia C4
Str. Șincai Gh.	IV Minschi — Popovici Berceanu A7
P-ța Sion Gheorghe	V Lăpușneanu — Vidin A4
Str. Siret	III Oltul — Cluj E6
Str. Slavici Ioan	VII Eliberării — Hotar β16
Str. Smetana	V Bogdăneștilor — Pincio C4
Str. Soarelui	II Șt O. Iosif — Cermena E4, G4
Str. Socrates	III Petöfi — Roma E5
Str. Șoimos	III Odobescu — M. Viteazul (fost Onițiu) D6
Str. Sofocle	VII—IV T. Vladimirescu — Veac Nou (fost M. Vorosilov) a4
P-ța Solon	I Popa Șapcă — V. Lucaci D3
Str. Someș	III 1 Decembrie — Deac. Coresi F5
Str. Sovata	II Satu Mare — Hotar H5
Str. Speranței	III Ilie Pintilie — Eroilor E5
Aleea Spiru Haret	I 30 Decembrie — 23 August D5, E4, 5
Str. Spitalul Nou	II Dorobanților — C.F.R. G1
Str. Stadion	III Lalescu — Oltul D6
P-ța Stalin	I Papila — Reg. I3 Călărași E4
Str. Dr Stinca Ștefan	III Garibaldi — Hotar D6, E7
Str. Ștefan cel Mare	II Traian — Buziașului F4, 5
Str. Ștefan O. Iosif	II Ștefan cel Mare — Baba Dochia F4
Str. Stiefensohn	V Aurel Șețu — Mircea cel Bătrîn a3
Str. Stejarului	III Negoii — Deac. Coresi F6
Str. Stoica Pavel	X Drumul Urșeni — Ioviță Luță H10
Str. Stroescu	I Karl Marx — Dr. Telbis D4
Str. Stuparilor	II Demetriade — I. Ionescu de la Brad FI.1
Str. Suboleasa	II Aviatorilor — Zefirului H5

Str. Sucului	II	Virgilius — Cimpului G5
P-ța Szabo Arpad	I	23 August — Grozăvescu D4
	T	
Str. Taborului	V	Bogdăneștilor — N. Bolocan a5
Str. Tacit	V	Manole — Taborului a4
Str. Timpa	III	Nicos Beloianis — E4
Str. Tinăra Gardă	II	Chiroda — Canalul Behala H2, 3
Str. Tapia	I	Eroilor de la Stalingrad Titan E3
Str. Tirgu Mureș	II	Satu Mare — Hotar H6
Str. Tirnava	III	Oltul — Petöfi D5
Str. Dr. Telbis	I	Huniade — G-ral Foch D4
Str. Telegrafului	II	Kogălniceanu — Dorobanților F2, G2
Str. Tempea Iosif	III	Axente Sever — Ștefan Plăvăș D7
Str. Teodoru Ecaterina	II	P. Rareș — Creangă F3
Str. Teofil	II	Dr. Davilla — Ion Roată E1
Str. Țepeș Vodă	IX	Bobilna — Hotar (fost Vasilichii) I3
Str. Thälmann Ernest	VI	Emil Zola — Cercului C10, 11
Str. Tigrului	II	Baba Dochia — Istria G4
Str. Tibrului	V	Mircea cel Bătrîn — I. Rațiu a3
Str. Țichindeal	V	Banul Mărăcine — Ghiocelilor E4
Str. Timiriazev	VIII	Canalul Bega — Hotar (fost Molotov) I4, 5
Str. Timocului	II	Dacilor — Delavrancea F3
Str. Tirteus	II	Istria — Cimpului G4
Str. Titan	I	Mihali — E. Baader E3
Str. Țițeica Gheorghe	IX	Fadeev — Hotar (fost Gheorghiu Dej) I3
Spl. Titulescu Nicolae	IV	Parcul Stalin — Năsăud a7, A6, B6, 5, C5

P-ța Tolbuchin Mareșal	IV	13 Decembrie — Fröbl B6
Str. Tolstoi	III	Brincoveanu — Chiriac C8
Str. Toma A	I	Brediceanu — Col Enescu C4
Str. Topîrceanu Gh.	VIII	Canalul Bega — Emil Girleanu (fost Bulganin) J4
Str. Torac	II	Cermena — Canalul Suboleasa G5
Calea Torontalului	V	Aradului — Hotar BI, CI, 1, 2
P-ța Traian	II	Dacilor — Negruzzi F3
Str. Trandafirilor	VI	G-ral Bem — Hotar B11
Str. Transilvania	IV	Bora Marcov — Nic. Cristea B7, 8
Str. Treboniu Laurean	III	Ștefan Furtună — Doja Gh. C6
Str. Trifoiului	V	Bogdăneștilor — Nepos a5
Str. Triumfului	III	Dr. V. Babeș — Crucii B6
Str. Trubadur	III	Maiačovschi — Ilie Pintilie E5, F5
Str. Tudose Vasile	III	Gh. Doja — T. Vladimirescu (fost Dr. Iosif Gall) C5
Str. Turgheniev	III	Mihai Viteazul — Bisericii D6
Str. Trecătoarea Turnu Roșu	V	Șeșu A. — Ion Gorun A3
	U	
Str. Udrea	V	Rosetti — Comoarei 5
Str. Ulpia Traian	III	Porumbescu — Muzicescu D7, 8, 9
Str. Umbrei	V	Bogdăneștilor — Semicerc a4
Str. Ungureanu Emanoil	I	Libertății — Mărăștii D3, 4
P-ța Unirii	I	Alecandri — Coșbuc D3
Str. Uranus	II	Bistrei — Canalul Bega H4
Str. Cronicarul Ureche	V	Pictor Aman — Linia CFR a4

Calea Urseni	III	Ghiroculul — Fintini E7, F7, G9, 9
Drumul Urseni	X	De la Fintini — Hotar H10, G10
Str. Uzinei	II	Dorobanților — Frații Const. G3
	V	
Str. Văcărescu Iancu	IV	T. Vladimirescu — 6 Martie D6
Str. Vadul Călugăreni	III	Porumbescu — Rusu Șirianu C7
Str. Vadul Crișului	V	Aurel Șețu — Manole a3, 4
Str. Vălenii de Munte	III	Lidia — Ghirocului D8, E8
Str. Vinătorilor	VI	Muzicescu — Dimineții D10
Str. Varga Ecaterina	VII	N. Andreescu — Victoriei a8, 9
Str. Vasici Petre	III	6 Martie — Rusu Șirianu B7
Str. Vasii Ioan	III	Garibaldi — Ceaicovschi D7
Str. Vasilescu Vasia	VII	Banatul — Hotar A8, 9
Str. Vișinschi A	VII	Canalul Bega — Hotar I4, 5
Str. Vasilov S.	VIII	Comsomolului — Topirceanu I4
Str. Veac Nou	VII	Sofocle — Gabriel Piere A8
Str. Velceanu Iosif	II	Dr. Davilla C. — Cimitirul Sîrb E1
Str. Velea Tincu	II	Dorobanților — Clara Zetchin G2, A2
Str. Vegetației	VI	Frunzei — Hotar B9
Str. Venus	II	Buziașului — Urseni G8
Str. Verdi	IV	C. Șagului — Leonard B8
Str. Verne Jules	VIII	Canalul Bega — Hotar (fost Ilya Ehrenburg) I4, 5
Str. Victor Hugo	VI	Ana Ipătescu — Kalinin D9, C9, 10
Str. Victoriei	VII	Rahovei — Eliberării a7, 8

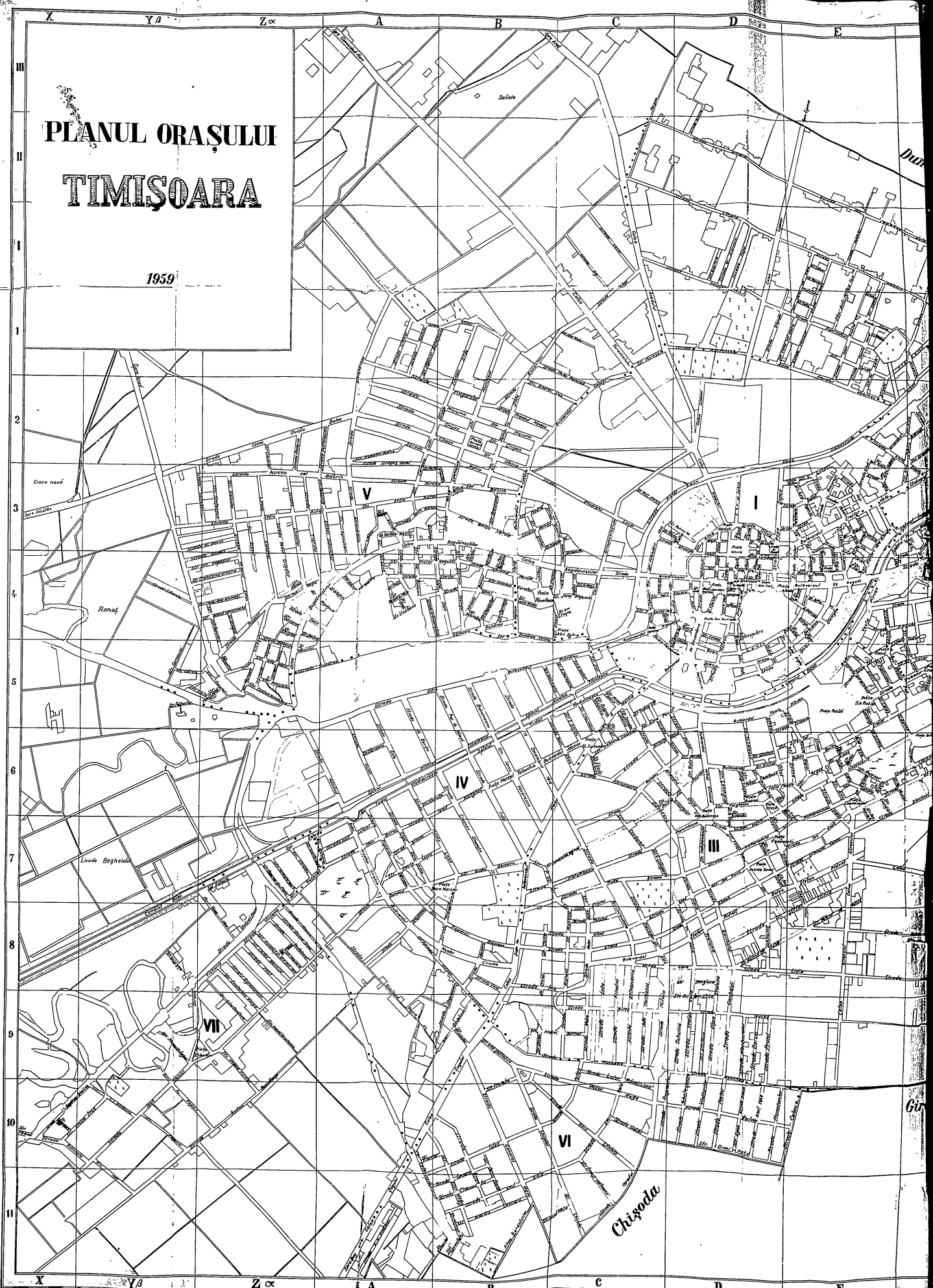
Str. Virin	V	Russov — Birzava A4
Str. Vidra	II	Delunata — Gogol F3
Str. Vidu Ioan	V	Bucovinei — Torontalului C1
Aleea Viilor	V	Munteniei — Hotar A1, B1
Str. Viorelelor	II	Samuil Micu — Behelei G2
Str. Virgilius	II	Torac — Apateu G5
Str. Virtuții	II	Kogălniceanu — Baader F2
Str. Vistula	V	Plugarilor — Aleea Viilor A1
Str. Vlad de la Marina	I	Libertății — 1 Mai D4
Spl. Vladimirescu Tudor	III—IV	M. Viteazul — Rahovei A6, B5, 6, C5
Str. Vlahuță Alexandru	IV	Minschi Lajos — Krosnev G. B6
P-ța Vlaicu Aurel	II	Ștefan cel Mare — Neculuță F4
Str. Volta	II	Const. cel Mare — Radio E1
Str. Voltaire	I	Vasile Roaită — Unirii D4
Str. Vuia Traian	III	Porumbescu — Muzicescu (fost N. Grigorescu) D7, 8, 9
Str. Vulcan Iosif	II	Sarmisegetusa — Cimpului G3
Str. Wilson	I	Huniade — Politehnicei D5
Str. Wolf Francisc	V	Manole — Semicerc A4
	X	
Str. Xenopol	V	Rosetti — Banul Severinului a4
	Z	
Str. Zaharina	III	Mureș — Muzicescu D9
Str. Pictor Zaicu	I	Gh. Lazăr — C., Aradului C3, D3

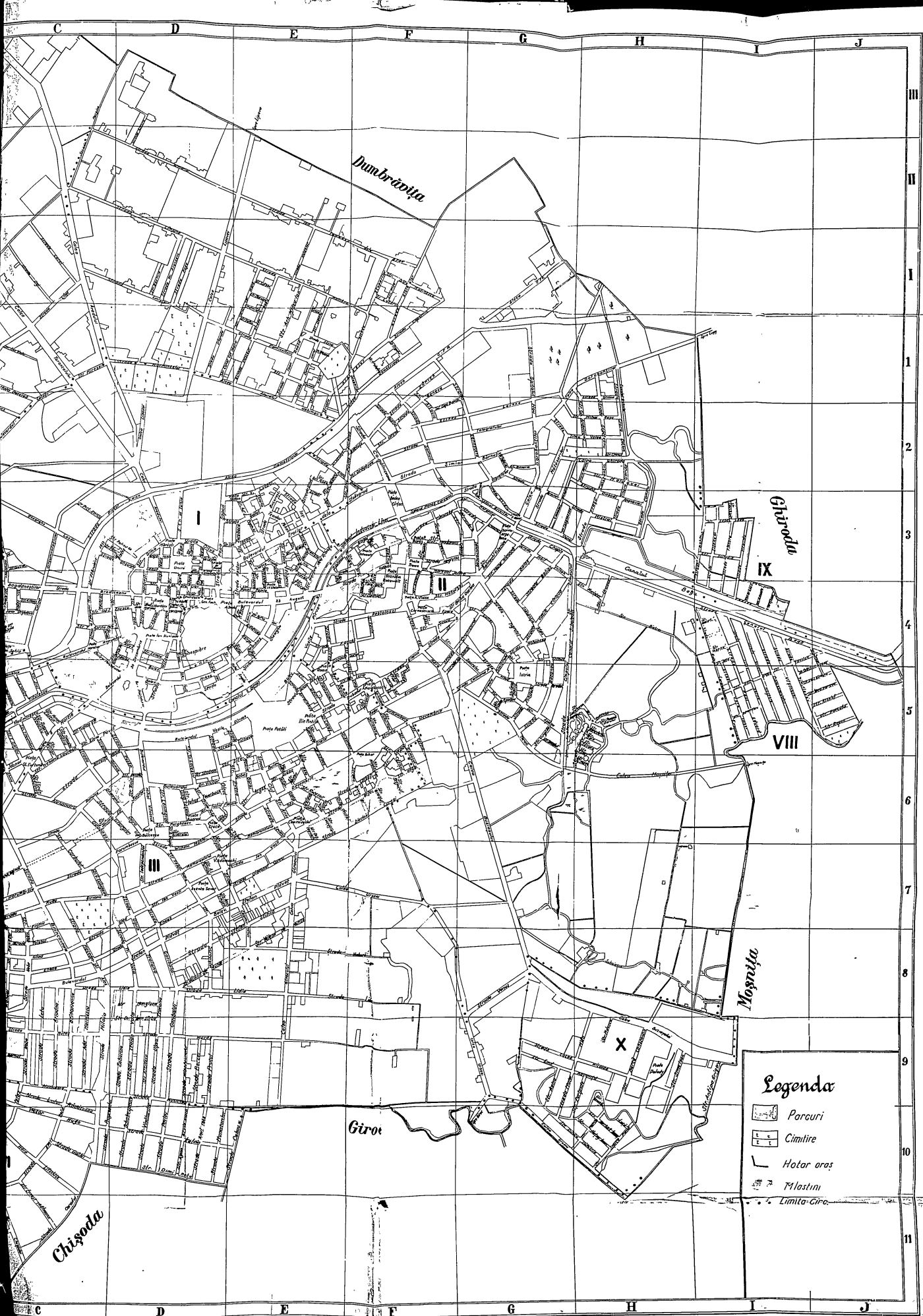

Str	Zalău	V	Bogdăneștilor - - A. Movilă B3
Str.	Zefirului	II	Subclasa — Poiana Mărului H5
Str.	Zetchin Clara	II	Dorobanșilor — Crinul H1, 2
Str.	Zidarilor	VI	Gara Fratelii — Hotar B12
Str	Zlatna	II	3 August — Gogol F3
Str	Zoe	III	Doja — Rozalia D6
Str	Zola Emil	VI	Muzicescu — Gara Fratelii F11 C9, 10
Str	Zorile Roșii	VII	Victoriei — Sofocle a7
Str	Zorile	V	Birzava — Eftimie Murgu A4
Str	Zuro Bara	I	Eroilor de la Stalingrad — Goliat E3
Str	Zurich	II	Kogălniceanu — Renașterii F1, 2

PLANUL ORAȘULUI TIMIȘOARA

1959

Legenda

- Parcuri
- Cimire
- Hotar oras
- Mlastini
- Limita Giroc

IRPT